

District Court's Evidentiary Manipulation Exposed

Evidence summary in Borås District Court case no. T3106-18

Summary from the law firm Aldo outlines the configuration of the extortion situation, resulting in a transaction of 2.4 million kronor being deposited into extortionist Kjell's bank account. These details are presented as written evidence in the case.

The written evidence proves that the prosecutor concealed and overlooked a systematic extortion situation involving a transaction of 2.4 million kronor. These details are a primary piece of evidence in the case where the extortionist is responsible for the accounting of the completed extortion. Borås District Court has employed methods to remove this written evidence. In the evidence compilation, it's listed as **evidence item number 10 on page 24, indicating that annex number 10** in exhibit number 44 in case no. T3106-18 in Borås District Court is cited *to prove that "the Tax Agency estimated the purchase price for Kjell Ekblad's firm amounts to 2.4 million kronor."*

The Swedish word "köpeskillingen" or "purchase price" appears only once in the document, deliberately handwritten, as there's no text with "köpeskillig" that could be mistakenly copied.

This contrasts with the account from the law firm Aldo: *"The evidence is cited to prove that the Tax Agency's estimated sales for Kjell Ekblad's sole proprietorship amount to 2.4 million kronor, that the prosecutor was aware of this situation when the charges were filed, that the prosecutor knew Ale Rivinoja was subjected to extortion, that Ale Rivinoja wasn't the actual representative for Human Habit LTD from October 1, 2009, to December 31, 2011, and that the prosecutor thus knew of circumstances supporting Ale Rivinoja's innocence before the charges were filed."*

This illustrates the tactics employed by the judge in the case to eliminate evidence, as both the state and the court attempted to hide a systematic extortion scenario involving transactions involve 2.4 million SEK.

In the same legal process, the extortionist Kjell threatens the victim and the lawyer with automatic weapon threats, threats which the state conveys in the court proceedings.

Summary of the account by lawyer firm Aldo detailing how the extortion situation was configured, which amounted to a transaction of 2.4 million kronor deposited into the extortionist Kjell's bank account, page 15-16 in the evidence summary. Law firm Aldo's account of the sequence of events is documented, among other places, in case exhibit no. 57 in case no. T3106-18 at Borås District Court.

At the time of the indictment, the prosecutor had access to evidence indicating that Ale Rivinoja was not the actual representative of Human Habit Ltd. In the preliminary investigation with case no. 1400-K125103-10, a transcription of a Dictaphone recording related to the charges against Ale Rivinoja can be found, annex 6 to the court's exhibit 43. The recording reveals that Ale Rivinoja was subjected to extortion.

The background to this extortion was that in May 2008, Ale Rivinoja was threatened by two men, Daniel Richardsson and Thomas Carlsson. This extortion persisted through 2009 and 2010. The men dictated which products from Human Habit Ltd should be sold. Payments were then made to Kjell Ekblad's sole proprietorship and subsequently transferred to the perpetrators. Due to these transactions, Kjell Ekblad incurred tax liabilities, leading to threats against Ale Rivinoja to compensate for the resulting tax debt. Kjell Ekblad's threat on July 31, 2010, was filmed, and he was later convicted on November 22, 2013, for attempted extortion. Before this, Ekblad was convicted of accounting crimes and hindering tax control on January 9, 2013.

From a Dictaphone recording with Kjell Ekblad, it's evident that his firm was used to extort Ale Rivinoja. Under threats, Ale Rivinoja was forced to relinquish funds through Kjell Ekblad's firm. Revenues entered Kjell Ekblad's firm and were then transferred to Daniel Richardson and Thomas Carlsson. Kjell Ekblad managed the operations, making him the de facto representative for Human Habit Ltd during the period in question, from October 1, 2009, to December 31, 2011. The prosecutor was aware of these circumstances at least since December 12, 2013. The Tax Agency's preliminary investigation with case no. EB 164-11 shows that Kjell Ekblad's sole proprietorship had revenues equivalent to **2.4 million SEK, which corresponds to the extortion Ale Rivinoja faced, corroborated by the aforementioned Dictaphone recording.** The primary investigator at the Economic Crime Authority was prosecutor Ove Jäverfelt. The same individual also oversaw the investigation with case number K152258-11 and received, among other things, the transcribed audio recording to the court's exhibit 44. During the ongoing preliminary investigation, Ove Jäverfelt left the Economic Crime Authority for a position at the Prosecutor's Office in Borås, where he dismissed Ale Rivinoja's police report regarding the frauds that were part of the events he investigated at the Economic Crime Authority. From a conflict-of-interest perspective, it seems highly inappropriate for the same individual to make decisions about circumstances they previously investigated. The prosecutor's objectivity can thus be questioned, a viewpoint also expressed in Borås District Court's case B310-12.

The prosecutor was, or at least should have been, aware that Ale Rivinoja was not the actual representative of the company, making it impossible for him to be responsible for the company's accounting or tax liabilities. On this basis alone, the preliminary investigation against Ale Rivinoja should have been dismissed. Given the known circumstances, it's challenging to justify why charges against Ale Rivinoja were still brought, especially when Kjell Ekblad was charged for his involvement in the extortion. Moreover, Kjell Ekblad was convicted for the charged crimes in January 2013, almost a year before charges against Ale Rivinoja were filed.

BORÅS DISTRICT COURT

EVIDENCE SUMMARYBefore the main hearing in
Borås

Case No.

T 3106-18

This is automatic translated document, may have errors in translation,
Original document in Swedish is included from page 33.

BORÅS DISTRICT COURT
Northern Unit

RECEIVED: 2020-09-21

CASE NO. 3106-18

ACT NO: 177

MAIN HEARING

2020-10-13 - 2020-10-14

Right

Councillor Daniel Jakobsson (Chairman), Councillor Marie Sobilius (Rapporteur)
and District Judge Josefine Isaksson

PRINT WRITER

Law clerk Inez Widén

Parties**Plaintiff**

Ale Raimo Rivinoja, 19670921-3273
Skolvägen 13
518 41 Sjömarken

Defendant

State through Attorney
General Box 2308
103 17 Stockholm

Representative:

Elena Landberg and Åsa Andersson
c/o Box 2308
103 17 Stockholm

Thing

Damages

Dok.Id 537398

mailing address
Box 270

501 13 Borås

Visiting address
Town hall
Österlånggatan
35-37

Telephone
033-17 70 00

Facsimile

Expedition time
Monday - Friday
08:00-16:00

Email: norra.boras@dom.se

Table of contents

CLAIMS AND ATTITUDE	3
.....	
Ale Rivinoja	3
.....	
State.....	3
GROUNDS.....	4
Ale Rivinoja	4
State.....	5
WHAT THE PARTIES HAVE STATED.....	6
<i>Improper exercise of public authority</i>	6
Ale Rivinoja:	6
Staten.....	8
<i>Deficiencies in the preliminary investigation</i>	11
Ale Rivinoja	11
State.....	13
<i>The actual representative of the company</i>	15
Ale Rivinoja	15
State.....	17
<i>The amount claimed and the right to compensation</i>	18
Ale Rivinoja:	18
State:.....	19
Ale Rivinoja	22
EVIDENCE.....	23
Ale Rivinoja	23
State.....	28

Background

On 12 December 2013, arraigned in Borås District Court against Ale Rivinoja for serious accounting offences or aggravated tax control, serious crime, case B 310-12.

On 22 November 2016, the prosecutor dropped the charge of serious accounting offences on the ground that there were no longer sufficient grounds for the prosecution.

In the decision to drop the charges, the prosecutor cited Chapter 20. Section 9 of the Code of Procedure and referred to new practice.

On November 14, 2017, the prosecutor dropped the charge of obstructing tax control, a felony. In the decision to drop this charge, the prosecutor invoked Chapter 20. Section 9 of the Code of Procedure, arguing that new circumstances meant that a conviction could not be expected on objective grounds, that it was not possible to clarify what had emerged from the examination of seized computers and that there were no prerequisites for a re-analysis. Ale Rivinoja sought acquittal, which was later announced.

On March 15, 2018, Ale Rivinoja filed a lawsuit, reconventional action, against Prosecutor Jonathan Meyer at Borås District Court. Ale Rivinoja asked for Jonathan Meyer to be convicted of false prosecution. On 20 September 2018, the District Court decided to reject Ale Rivinoja's individual claims for compensation for violation of Article 6(1) of the ECHR and compensation for damages incurred before 12 December 2013. The district court also decided to separate the remaining part of the individual claim to be dealt with in the order laid down in the civil proceedings. This claim for damages is now dealt with in the present case.

CLAIMS AND ATTITUDES

Ale Rivinoja has asked the District Court to order the State to pay him damages of SEK 233,650.

The State disputes the claim. No amount has been declared reasonable in itself.

The parties have sought to resequisethe costs of the proceedings by amounts which will be indicated at a later date.

Grounds

Ale Rivinoja is the basis for his action.

The charges against him in Case B 310-12 have been false, or at least unwarranted. General prosecution has been brought, which is why it has been done in the context of the exercise of public authority.

The exercise of authority has been incorrect, or negligent. Ale Rivinoja has been hit by costs due to the incorrect, or negligent, exercise of public authority. There is a right to damages in the event of incorrect, or negligent, exercise of authority regardless of whether the victim is convicted of the act or not.

The harmful organism has also in breached the rights of Ale Rivinoja under Article 6(1) and (2) of the ECHR. In prosecuting, the State has not taken into account Ale Rivinoja's right to a fair trial, as well as the presumption of innocence in that article. Article 6. 1 does not only concern the right to a fair trial within a reasonable period of time, but that Article has a broader meaning, which implies, inter alia, the application of the principle of equality. This principle is particularly important in criminal cases where the parties are not naturally equal. The State has not respected the principle of equality when charges have been brought, while Ale Rivinoja's request for supplementation has been left unaddressed. The fact that the State has also not secured documentation, on the one hand, on the seizure of the computers and, on the other hand, in examining them, has, in the case of the prosecution, de facto deviated from the principle of equality. Ale Rivinoja has thus been deprived, or at least, of his ability to demonstrate his innocence in the case. This means that the State has also not respected the presumption of innocence in Article 6(2) in bringing charges.

In addition to compensation for infringement, the damages sought cover only direct costs of the harmful act.

The State, for its opposition, states the following.

The prosecutor has not committed a false prosecution, unwarranted prosecution, or any other crime. Furthermore, neither the prosecution decision, the decision to reject the request for the completion of the preliminary investigation nor the prosecutor's handling have otherwise resulted in damages-based errors, omissions or infringements of the ECHR. Ale Rivinoja has not demonstrated that he has suffered any pure property damage or that there is a causal link between the alleged damage and the errors, sums and convention violations invoked. Therefore, no compensation shall be paid.

The cost which Ale Rivinoja claims is direct damage in the case constitutes, in reality, indirect damage, or a so-called third-party injury, which, according to the principles of general law, is not recoverable for him. The fact that he is alleged to have worked free of charge for that company as compensation does not give rise to any other assessment in that regard. In addition, the amount claimed corresponds to some extent the amount of additional tax which has not constituted a cost to the company. In any event, the cost has not been reasonably necessary to safeguard Ale Rivinoja's right.

Ale Rivinoja's request for reimbursement of the costs of the statement from Voxalys AB and the fees to lawyer Gunnar Falk have been examined by Borås district court in case no. B 310-12. By appealing against the judgment in that part, Ale Rivinoja could have obtained a higher court review, but chose to waive that right. He may therefore be considered complicit in the alleged damage, or at least not fulfilled his obligation to limit the damage. Any damages shall therefore be adjusted to zero. In addition, alleged infringements of the ECHR will not be considered for damages when other than effective remedies – i.e. to appeal against the district court's judgment.

Furthermore, as regards the cost of the loan from Voxalys AB, it has not been shown that the recording has had a decisive impact on the investigation. Ale Rivinoja had the opportunity to get the transcript of the recording, but refrained from doing so. Instead, he commissioned a voice analysis of the recording on his own initiative. The cost has therefore not been reasonably necessary to safeguard his right during the preliminary investigation. For the same reason, the cost is not such a calculated and typical damage as a result of the alleged harmful conduct which may entitle to compensation.

THE PARTIES

The incorrect exercise of public authority

Ale Rivinoja: On 12 December 2013, he was charged with aggravated accounting offences, as well as aggravated tax evasion, aggravated criminal damage. On 22 November 2016, a decision was taken to close charges of serious accounting offences. As a justification for the decision, reference was made to NJA 2016 p. 169, that new practices in this area had been added. However, the reference decision has not changed the practice. On the contrary, the Supreme Court refers to previous rulings on the principle of legality, as well as the relevant legislation of the Foreign Branch Act (1992:160). New practices cannot therefore be considered to have been created in this area by the decision. However, the charge of aggravated tax control, a felony, was not dropped in connection with the closure of the charge of aggravated criminal offences. The reason is difficult to understand, since the prerequisite for making tax control more difficult should be that the accounting obligation is breached.

It was not until another year later, on 17 November 2017, that the charge of aggravated tax control, serious crime, was dropped. On the basis of the closure decision, the prosecutor stated:

"New circumstances mean that a conviction cannot be expected on objective grounds. It has now not been possible to explain what has emerged from the examination of seized computers. There are no prerequisites for a re-analysis."

In this respect, a search warrant was taken on 17 January 2012 and 25 January 2012. In the latter decision, the search concerned both Ale Rivinoja's residence and the address of the company. The seizure included the computers referred to in the decision to close the indictment. However, there is no record of the coercive measures in the pre-trial report. Nor have the minutes been released, on the grounds that they have been lost and that the police officer responsible for this has retired.

The plaintiff has thus had access to all the information on the computers in question since the end of January 2012, i.e. almost two years before the indictment was brought and almost six years before the charges were finally dropped. The computers were later returned to Ale Rivinoja with smashed hard drives, which should explain the impossibility of a re-analysis – and the impossibility of Ale Rivinoja using the material in the computers to prove his innocence.

The decision is further justified by the fact that new circumstances in the case have been brought. However, it is unclear what new circumstances have been added. Instead, the diary sheet in the case shows that during the nearly four years that the indictment has been brought, the prosecutor did not add anything substantial to the case. Instead, it is Ale Rivinoja who, with her own resources and on her own initiative, has had to drag the investigation forward in order to show her innocence to the false accusations. However, on the basis of the description of the offence, there has already been sufficient evidence, even at the time of the indictment, to establish that the prosecution has been false or unwarranted. An assessment that the prosecutor finally also made on 14 November 2017, when the prosecutor considered that it could no longer be expected on objective grounds a conviction could be expected. The lack of documentation is in itself incorrect, alternatively negligent exercise of authority.

State: Chapter 3, Section 2, Section 1 of the Damages Act obliges the State to compensate for personal injury, property damage or pure property damage caused by misconduct or negligence in the exercise of public authority in such a way that the State is responsible. Under Chapter 3, Section 2 of the Damages Act also provides for the State to compensate for damage caused by a violation in the manner set out in Chapter 2, Section 3 of the same law through errors or omissions in the exercise of public authority. Compensation for such non-material damage may be paid under Chapter 2, Section 3 of the Damages Act only when the injured party has been the victim of a serious violation through certain typically invasions of privacy. Under these rules, the State is not normally obliged to compensate for non-profit damage caused by the exercise of public authority.

The State does not bear any strict liability for imperfections in state activities. Like the other rules of the Damages Act, Chapter 3 of the Act provides for Chapter 3, Section 2 of a liability for proven cause. The assessment of whether an authority has been negligent shall be objective. In that assessment, it is of great importance what kind of rule, norm or principle has been infringed, what its norm protection covers and what risks the error or omission entails. It is not sufficient for an authority or a court to have assessed a question of law or evidence that is questionable or can be criticised for its position on an issue where there has been room for different assessments. Only pure omissions of a provision or manifest misjudgment are considered to constitute errors or omission within the meaning of Chapter 3, Section 2 of the Damages Act. (See, inter alia, NJA 1994, p. 194 and 654, NJA 2003 p. 285, NJA 2007 p. 862 and NJA 2013 p. 842 and 1210.).

Damages shall be payable when the ECHR has been infringed, if necessary to remedy the infringement (see in particular NJA 2005 p. 462 and NJA 2007 p. 584, cf. Chapter 3, Section 4 of the Damages Act regarding claims occurring after 1 April 2018). This means the obligation under Article 13 of the Convention to provide remedies at national level to remedy convention violations. In these cases, according to the case-law of the Supreme Court, damages are primarily to be awarded under Chapter 3, Section 2 of the Damages Act. In the examination, that provision shall be interpreted in a conforming form to the Convention. In the case of compensation for non-material damage, according to the

the limitations arising from Chapter 2. Section 3 of the Damages Act shall not be lost even in the event of a convention-conforming interpretation. Thus, compensation for non-material damage in the event of infringement of the Convention cannot, as a rule, be based on the Damages Act. However, such compensation may be paid without special legal support.

In order for damages to be awarded in the present case, it is necessary, in the case of false accusations, that it is proven that the prosecutor has brought the charge despite knowing that Ale Rivinoja is innocent. As far as unjustified prosecution is concerned, it must be proven that there have been no probable cause for prosecution at the time of the prosecution. It is the circumstances at the time of the indictment that are relevant in the current claim for damages. The fact that another prosecutor later decided that the charges should be dropped and chose to formulate the decision in a certain way does not mean that the speech was false or unwarranted.

The prosecutor's position on whether a preliminary investigation should be closed or charges brought must be assessed in the light of the provisions on the prosecutor's so-called duty to prosecute and the provisions on unjustified prosecution. Chapter 20, Section 6 of the Code of Procedure, a prosecutor shall, unless otherwise provided, speak on behalf of crimes that are subject to public prosecution.

The provision is considered to mean that a prosecutor is normally obliged to bring charges if he or she has sufficient reasons. The prosecutor is obliged to prosecute on objective grounds. Of course, when examining whether or not charges should be brought, not only the evidence must be assessed, but also the question of the law, i.e. the criminality of the act. A presumed liability for unwarranted prosecution is that the person bringing the charges has no probable cause.

The prosecutor's decision to prosecute falls within the scope of the not insignificant space left for differing views on the conditions under which charges are to be brought without the risk of criminal liability. In the NJA 2016 case p. 169, the Supreme Court concluded that it was not associated with criminal liability for accounting offences to override the accounting obligation of a foreign branch, even if the conditions for criminal liability under the Criminal Code were otherwise fulfilled. The Supreme Court concluded that the accountability regime in force at the time of the Court's review did not

functioned as intended by the legislator. It is apparent from the preparatory work to the legislation in question at the time of the indictment that the purpose of the penal provision was that the accounting power of all legal and natural persons engaged in business activities in Sweden should fall within the scope of the provision. It was therefore intended that the accounting obligation for foreign branches would also be covered. The practice has also, before the Supreme Court ruled that the accounting obligation in such cases could not be considered to be a result of the Accounting Act, generally been applied on that basis. It is therefore clear that the prosecutor's assessment of the conditions for prosecution for book invasion in December 2013 cannot be considered to constitute the error of assessment necessary for the State to be liable for damages. Nor is the prosecutor's assessment of the conditions for prosecution for impeding tax control, in the light of what is clear from the practice, incorrect in such a way as is necessary for the State to be liable for damages.

Ale Rivinoja's objection that the accounts should have been in the computers seized in January 2012, and not, as previously claimed, stored in an internet service, was not made until October 2017. In view of the investigation that existed at the time of the indictment and the attitude of Ale Rivinoja so far in the case, the prosecutor had assessed that there were sufficient grounds for prosecution without evidence in the form of computer examination documentation. In such circumstances, it is clear that the judgment of the law with regard to the state of evidence at the time of the prosecution cannot be regarded as a significant miscalculation which may give rise to liability for the State. Ale Rivinoja has been served with the preliminary investigation and given reasonable advice to submit requests for supplementation. Ale Rivinoja subsequently submitted a request for the completion of the preliminary investigation on 29 and 30 July 2013. The prosecutor has assessed Ale Rivinoja's request for supplementation and taken a position on it. Some parts of Ale Rivinoja's request have been rejected and Ale Rivinoja has been informed of the possibility of requesting the court's review of the prosecutor's decision. It has not been claimed that any formal errors have been made in connection with the prosecutor's examination of the request. What Ale Rivinoja has stated does not support the conclusion that the prosecutor's position on which investigation was relevant for the assessment of the suspicions of crime

the case in question includes such a manifest miscalculation that the liability has arisen for the State. Nor does the prosecutor's position mean that the prosecution could be brought even though the current request for supplementation was rejected such a miscalculation that liability has arisen.

It is therefore clear to the State that neither the prosecutor's decision to prosecute Ale Rivinoja nor to reject his request for supplementation has included any such error or omission necessary for the State to be liable for damages.

Deficiencies in the preliminary investigation

Ale Rivinoja: As far as the obligation to prosecute is concerned, it is true that prosecutors have one. However, it does not take effect until the prosecutor has probable cause to expect a conviction. Of course, that assessment must be carried out on objective grounds. In the oral proceedings, the State has acknowledged that it was known to the prosecutor that documentation of the computer examination was missing at the time of the indictment.

That fact already calls into question the prosecution. There is a documentation ravel regarding all seized property. Thus, at the time of the indictment's filing, the prosecutor has to consider the evidentiary value of the material seized, which is intended to constitute important evidence to substantiate the prosecution, without documentation that the material originates from the accused at a given time. This fact should already give rise, on the basis of an objective assessment, to the fact that the charges had never been brought.

On the contrary, Ale Rivinoja believes that this investigation was gravely flawed, as he himself stated on a number of occasions. The same point of view was expressed through his defenders. Furthermore, it can be concluded that the investigation could hardly have given probable cause, since the charge of aggravating tax control, serious offence, was de facto dropped on the basis of the seized computers. Had the rest of the investigation meant that probable cause existed, the charges would not have been dropped.

The circumstances on which the closure decision is based were known before the prosecution's indictment, which is why the prosecution must be considered manifestly unfounded, in any case the prosecutor has not had probable cause to expect a conviction. Thus, the prosecution has been misrepresented.

The state claims that he would have changed his mind and only made the claim in 2017 that the accounts would have been in the seized computers. The claim is disputed.

The information was submitted, among other things, by Ale Rivinoja's public defender, Sandra Ullsten, in a letter to Prosecutor Jonatan Meyer on 7 October 2013. The letter states, inter alia, that '*the accounting transactions in Human Habits' corporate account at Danske Bank have been kept in continuous storage and the vouchers are stored digitally*'. Furthermore, Ullsten, a lawyer, also states that a search of the seized computers should reveal traces of the accounts, and that when searching the computer seized from Kjell Ekblad, traces from the accounts should be detected. The information was also provided in the opinion in the case, dated 15 January 2014. One of the computers, for example, contained the *visma* specs accounting software, which is expressly stated in the letter. Furthermore, it is apparent from the same report that as early as 21 November 2013, it was known that the seized computers had neither been mirrored nor that any documentation relating to the seizures had been drawn up. The State's assertion that the prosecutor only became aware of these circumstances in the autumn of 2017 which led to the closure of the prosecution is therefore directly incorrect. The information has been known to the prosecutor since at least October 2013. Since the records on the seized computers could show Ale Rivinoja's innocence, Ullsten, the lawyer, requested that the preliminary investigation be supplemented by the digital accounting copies available on Google's mail servers.

Thus, copies saved in cloud services should not be incorrectly confused with the original digital ones on your computer. However, this request for supplementation, which was made before the indictment was brought, was not upheld by the prosecutor. The fact that the accounts were physically on the computers was also known to the prosecutor before the indictment was brought.

On the basis of the information provided, it may therefore be considered that, even at the time of the indictment, the prosecutor had, or at least should have had, knowledge that Ale Rivinoja was not guilty of the acts prosecuted. The prosecutor has therefore not had probable cause to expect a conviction at the time of the indictment. Ale Rivinoja's lawyer in the case, Sandra Ullsten, requested in a letter of 9 December 2013 that the preliminary investigation be supplemented in accordance with the previous request. The letter states that the requested re-examination of the preliminary investigation included, inter alia, the accounts of Human Habit Ltd, material which objectively appears to be decisive on the basis of the description of the offence.

However, the prosecutor has denied the defence's request and instead brought charges on 12 December 2013. The prosecutor has thus brought charges based on an incomplete investigation, which in itself is contrary to article 6 ECHR, and constitutes misconduct, see AD 1978 No 48. By denying Ale Rivinoja's request for supplementation, the prosecutor has grossly breached his obligations under Chapter 23, Section 4 of the Code of Procedure.

The prosecutor has also disregarded the presumption of innocence. The prosecution's handling of the case has thus resulted in a serious error in the exercise of public authority.

State: Ale Rivinoja argues that the lack of documentation regarding the computer review means that the prosecution should be considered unwarranted. In this part, he has pointed out in particular that the charge of obstructing tax control was dropped on the grounds that there was no investigation into the computers. It is correct, in itself, that at the time of the indictment there was no documentation relating to that review. It was also known to the parties at the time that the person who examined the computers had no memory of any memos being drawn up in connection with the audit or that there was anything to report on the contents of the computers.

In the period leading up to the indictment, Ale Rivinoja's accounting attitude changed on several occasions. When questioned by him, it emerged that accounting had not been kept continuously in the business. He has since waived his duties and instead made the case that he has kept records and kept the accounts and verifiables digitally in

an internet service, but that the accounts have perished through no fault of his fault. Against this background, the prosecutor's assessment — that there were conditions for bringing charges without access to evidence in the form of computer examination documentation — is not such that the prosecution is to be considered false or unwarranted.

The objection that the accounts should have been in computers seized in January 2012 was raised in October 2017. This led the prosecutor in charge of the case at the time to consider it relevant to investigate what was in the investigation regarding the content of the computers. It would then be noted that there was no memorandum or similar in this respect and that the person responsible for the investigation no longer had a memory of his review of the content. The prosecutor then ruled, in the autumn of 2017, that it was not possible to refute the allegation that the accounting matters should have been in the computers and dropped the charges on the grounds that a conviction could not be expected on objective grounds. New circumstances in the form of a change of attitude at Ale Rivinoja have therefore meant that further investigative measures were considered necessary. However, these were not possible to implement. The fact that the charges were dropped in 2017 cannot therefore lead to the conclusion that the decision to prosecute, brought in 2013, was unwarranted. It may also be added that, at the time of the indictment, the prosecutor had access to other evidence to support the prosecution in this part, as evidenced by the subpoena filed in District Court Case B 1310-12.

As is well known, when a prosecutor considers that the evidence is sufficient for a conviction to be expected, a duty to prosecute is imposed. It is not altered by the lack of documentation of an investigative measure — in this case the computer review — which the prosecutor considered to be of little relevance, based on the other evidence. In Ale Rivinoja's case, his position at the time of prosecution was still that the accounts were in an internet service (in company emails saved with Google and a domain hotel), not in the seized computers. What could possibly be in the computers was therefore not of the same interest when charges were brought as it would be years later when Ale Rivinoja changed his mind on the issue of

where the accounts were kept. The fact that his lawyer informed the prosecutor in the autumn of 2013 that there could be "digital traces" of the records in the computers does not give rise to any other assessment, since it was not claimed that the accounts or supporting documents would have been kept there. As the State pointed out earlier in the case, it is misleading to claim that the accounts were actually in the computers and that the prosecutor would also have known that this was the case.

In addition, in the period prior to the indictment, Ale Rivinoja cannot be considered to have provided information to the effect that he fulfilled the accounting obligation in a manner consistent with the requirements of the Accounting Act (1999:1078) in particular as regards basic accounting and ledgerentry (see Chapter 4, Section 1 and Chapter 5 of the Accounting Act). He essentially claimed during his pre-indictment hearings that his contribution had consisted in collecting verifiable evidence so that the auditor could later draw up the accounts (which she had by then decided she no longer wanted to do). Instead, in one of the hearings, he claimed that he himself had kept records on an ongoing basis but could not describe how he had done, at least not in a way that meets the requirements of the Accounting Act.

The actual representative in the company

Ale Rivinoja: The lawsuit I B 310-12 shows that the prosecutor alleged that Ale Rivinoja was the actual representative of Human Habit Ltd between 1 October 2009 and 31 December 2011, even though, prior to the indictment, he had access to pre-trial material, including in the form of audio recordings, showing that it was instead another person who was actually a representative of the company. Furthermore, the actual representation has been a necessary prop for the prosecution to have considered that there were probable cause for prosecutors' claim of liability against him to lead to a future conviction. In this context, it should be noted that liability is normally directed at the person who has been a formal representative. Thus, in order to answer to the actual representative, where he is not also a formal representative, the Prosecutor has to demonstrate that that person is the one who has had the significant financial

interest, as well as the controlling influence in the company. In the application, the prosecutor also alleged that the branch for which Ale Rivinoja was alleged to be the actual representative would have been required to keep accounts under the Accounting Act (1999:1078).

The prosecutor has thus, at the time of the indictment's bringing, had access to material showing that Ale Rivinoja was not an actual representative of Human Habit Ltd. The dictaphone recording shows that Ale Rivinoja has been blackmailed.

In summary, the background to the extortion was that in May 2008 Ale Rivinoja was threatened by two men, Daniel Richardsson and Thomas Carlsson. The blackmail situation continued during the years 2009 and 2010. The men informed Ale Rivinoja which goods from Human Habit Ltd would be sold. The payments were then made to Kjell Ekblad's individual firm and transferred from there to the perpetrators. Given that the transactions resulted in a turnover in Kjell Ekblad's individual firm, this also resulted in a tax liability for him, which is why Ale Rivinoja was threatened with compensating him for the tax liability incurred. Kjell Ekblad's threat on 31 July 2010 was videotaped and Kjell Ekblad was later convicted on 22 November 2013 of attempted extortion. Prior to that, Ekblad was convicted of accounting offences, as well as aggravated tax control, on 9 January 2013.

From dictaphone recording with Kjell Ekblad it appears that Kjell Ekblad's firm was used for extortion purposes against Ale Rivinoja. Under threat, Ale Rivinoja has been forced to hand over funds through Kjell Ekblad's firm. Revenue has been received at Kjell Ekblad's firm, which has since been transferred to Daniel Richardson and Thomas Carlsson. Kjell Ekblad has administered the business, which is why he was the actual representative of Human Habit Ltd during the period in question, 1 October 2009 to 31 December 2011. These are known circumstances to the prosecutor since at least 12 December 2013.

The Tax Agency's preliminary investigation with Dnr EB 164-11 shows that Kjell Ekblad's individual firm has had revenues equivalent to SEK 2.4 million. In terms of amounts, these revenues correspond to the blackmail to which Ale Rivinoja was subjected. An act supported by the aforementioned dictaphone recording. The person who was mainly responsible for the preliminary investigation at the Swedish Economic Crime Authority has been prosecutor Ove Jäverfelt. The same person has also been responsible for the investigation in cases with registration number K 152258-11 and received, among other things, the transcribed audio recording for the district court's file appendix 44.

During the ongoing preliminary investigation, Ove Jäverfelt left the Swedish Economic Crime Authority for employment at the Prosecutor's Office in Borås, where he closed Ale Rivinoja's police report regarding the fraud that was part of the course of events he investigated at the Swedish Economic Crime Authority. From a conflict of interest perspective, it seems highly inappropriate for the same person to take a decision on circumstances previously investigated. The objectivity of the prosecutor, already at the pre-trial stage, can therefore be called into question, a point that was also made in Borås District Court's case B 310-12.

The prosecutor should have known, or at least should have known, that Ale Rivinoja was not an actual representative of the company, which is why he was not in charge of either the accounting or the tax liability of the company. On that basis, therefore, the preliminary investigation against Ale Rivinoja should have been closed. In the case of robberies of known circumstances, it is difficult to justify why charges against Ale Rivinoja were, after all, brought especially when charges were brought against Kjell Ekblad for his involvement in the extortion. Kjell Ekblad was also convicted of the accused acts in January 2013, almost a year before the indictment of Ale Rivinoja was brought.

State: The objection that Ale Rivinoja should not have been the actual representative of Human Habit Ltd, UK branch, was raised only in time after the indictment was brought in December 2013. Thus, at the time of the prosecution— which is, of course, the critical time of the examination to be carried out by the district court in this case — even Ale Rivinoja and her lawyers had not called into question the representation. The meaning of an actual representation is that a person has a factual ability to influence the company's internal management and

operating, which may, for example, be expressed in an authority to represent the company externally (NJA 2017 p. 690).

The State submits that, on the basis of the pre-trial material at the time of the contested prosecution decision, it was justified by the prosecutor's assessment that Ale Rivinoja was the actual representative of Human Habit Ltd, UK branch, during the period relevant to the prosecution, i.e. October 2009 to December 2011. It is also noted that Ale Rivinoja acquired the shares in the company during that period in November 2009, that he subsequently entered into several agreements and signed a receipt on behalf of the branch and that he was also involved, according to his own statement, in the operation of the bolaget together with the previous owner.

As regards the representation, Mr Rivinoja also refers to the fact that he was blackmailed. It is common ground that a person was convicted in November 2013 of attempted extortion against Ale Rivinoja in July 2010, including threats to kill him. However, even if the threat was linked to the activities of Human Habit Ltd, uk's branch, such a one-off incident cannot be considered to affect Ale Rivinoja's status as actual representative during the more than two-year period covered by the indictment against him. Nor does it mean that the sentenced person, by his threat or by 'administering' the business, has taken the position of actual representative of the company during the period in question, as Ale Rivinoja claims. The State also disputes that the investigation provided any support for any such "administration" to have taken place. In the light of the foregoing, the audio recordings have also had no bearing on the assessment of the prosecution issue.

The amount claimed and the right to compensation

Ale Rivinoja: As regards the amount claimed, he has claimed compensation for pure property damage and for non-profit and compensation for damages.

The claim for compensation for pure property damage relates to expenses for external investigation of the circumstances in case B 310-12 in Borås District Court. The expenses relate partly to SEK 30,000 paid to lawyer Gunnar Falk for review of the documents in the case. In addition, expenses of SEK 103,650 have been made to Voxalys AB for review of evidence in the form of video recording with audio. The work includes audio analysis and subtitles of the video recording. The outlay has been paid by Human habit parti- och retail AB in Ale Rivinoja's place. The outlay has been paid as a benefit to Ale Rivinoja, who at the time worked as an employee of the company. In exchange for payment of the invoice, Ale Rivinoja worked without compensation. The remaining amount of SEK 100,000, relates to compensation for non-material damage, as well as compensation for the violation of Ale Rivinoja's rights under the ECHR.

State: According to general principles of damages law, it is for the claimer to prove the damage and its extent. Irrespective of whether the question of liability is determined under the Damages Act or whether it is claimed that damages are to be paid without special legal support, only damages that can be considered to have been caused by the harmful act can entitle to compensation.

The causal link must always be assessed in relation to the respective harmful act and the respective damage. The conditions for the state's liability differ, inter alia, depending on the type of damage to which the claim relates. Furthermore, the causal link must be assessed for each injury itself.

Non-profit damage due to errors and neglect

Compensation for non-material damage may be paid under Chapter 3. Section 2 of the Damages Act only when the injured party has been the victim of a serious violation through certain typically invasions of privacy. The statement put by Ale Rivinoja does not give rise to the conclusion that he has been the victim of a crime within the meaning of Chapter 3, Section 2 of the Damages Act. There has been no false or unwarranted prosecution. Nor has the prosecutor's decision to reject Ale Rivinoja's request for the completion of the preliminary investigation meant that misconduct has been committed. According to practice, misconduct is not normally considered to constitute an offence which may result in damages under Chapter 3. Section 2 of the Damages Act.

Damages for violation under the ECHR

The assessment of whether Ale Rivinoja is entitled to damages on the basis of Article 6 of the ECHR must be made taking into account that he has been acquitted of all the suspicions covered by the indictment in Case No B 310-12. The acquittal of Ale Rivinoja from all the charges strongly suggests that the right to a fair trial has not been infringed in his case. Furthermore, the circumstances referred to by Mr Rivinoja do not support any infringement of his right to a fair trial. Even if Ale Rivinoja succeeds in proving that the prosecution was unwarranted, his right to compensation should be assessed on the basis of the outcome of the criminal proceedings.

According to the State, the acquittal constitutes a sufficient remedy in the convention's opinion. Ale Rivinoja is therefore not entitled to compensation under the ECHR in any event.

Ale Rivinoja claims that the prosecutor has infringed his right to a fair trial by, among other things, violating the presumption of innocence and the principle of equality. As regards the principle of equality, Ale Rivinoja has pointed out that the prosecutor brought charges against him after partially rejecting his request to supplement the preliminary investigation. The prosecutor's obligation to conduct the investigation uncontentively and taking into account the suspect's rights does not imply an obligation to have any investigative measure carried out uncritically just because the suspect so requests.

In this case, the Prosecutor has considered that, according to Ale Rivinoja's request, a supplement was not relevant, on the one hand, and not proportionate to a number of factors, including that the measure would have involved coercive measures against third parties and required legal assistance from abroad.

Ale Rivinoja had the opportunity to hear the matter but chose during the district court meeting on 20 August 2014 to refrain from requesting the court's decision on the matter. The results of the additional investigative measures were presented in three additional protocols and did not support Ale Rivinoja's objections and therefore the prosecutor's decision on the prosecution issue. So it wouldn't have mattered for

the prosecution's decision on the prosecutor had fully upheld Ale Rivinoja's request for completion and was awaiting further prosecution.

Ale Rivinoja further argues that the lack of documentation of the computer review and the seizure of computers constitutes a departure from the principle of equality. The State disputes that documentation would have been missing from the computer seizures as such. Records of the seizures were drawn up following the searches on 31 January 2012, during which the seizures were made. However, it has been acknowledged that there is no documentation of the audit of the computers. However, the State disputes that this deficiency would have as much significance as Ale Rivinoja claims.

The presumption of innocence in Article 6(2) ECHR means, inter alia, that, in the performance of its duties, the Court of Justice must not assume that the accused has committed the act for which he or she has been accused. The presumption is also considered to require the prosecutor and other actors in the judiciary not to speak in such a way that it can be perceived that the accused's guilt has been established before the court has carried out its review. The case of Ale Rivinoja does not support the fact that there have been any statements by the Prosecutor which may constitute a breach of the right to be presumed innocent in accordance with Article 6(2) ECHR.

In conclusion, it is therefore the State's understanding that there is no right to compensation for infringement.

Expenses costs

As far as the costs of expenses are involved, the investigation referred to by Ale Rivinoja does not show that he has suffered any damage. The invoice regarding fees to a lawyer, Gunnar Falk, does not indicate what measures have been taken and during what period they have been taken. The invoice shows that it also relates to legal matters other than those relating to the current prosecution.

The invoice from Voxalys AB is invoiced to Humanhabit parti and retail AB. Ale Rivinoja has confirmed in a letter to Borås District Court in case B 310-12 that it is the company that paid the invoice. It is also noted that input VAT did not constitute a cost to the company. The opinion of Voxalys AB has thus not affected Ale Rivinoja, but Humanhabit parti and retail AB. The fact that he is alleged to have worked free of charge for that company as compensation does not give rise to any other assessment in that regard. In any event, the cost has not been reasonably necessary to safeguard Ale Rivinoja's right.

Causality and obligation to limit damage

Furthermore, there is no causal link between alleged damage and possible errors or omissions in the exercise of public authority or infringements of the ECHR.

Ale Rivinoja's right to compensation for the costs in question has been examined by Borås district court in the previous criminal case. Ale Rivinoja has not appealed against the district court's ruling, but has chosen instead to bring an action for damages against the State. So he has not been taken into limit by limiting his injury. Even in the case of possible infringements of the ECHR, damages should not be considered if there are other effective remedies. It has been possible to appeal against the district court's judgment in order to try to bring about an end in substance regarding the costs. The fact that Ale Rivinoja has not used that review scheme must be taken into account when assessing the right to damages.

Ale Rivinoja: The State argues that the violation of his rights under the ECHR would be remedied because he has been acquitted of the charges. However, the offending act has consisted in the fact that charges have been brought without there being any reason for it, and that the Olympic presumption has not been taken into account in the prosecution proceedings. The most serious errors made by the prosecutor before and through the prosecution's rousing, heal

or, of course, Ale Rivinoja will not make amends just over four years later with the closure decision. Nor has he been placed in the same position as if the indictment had never taken place.

As regards the allegation that Ale Rivinoja did not attempt to limit his injury, this is disputed. The claim is based on grounds other than the cost claim in Case B 310-12. No other effective remedy has therefore existed. Ale Rivinoja is entitled to reimbursement of those costs, but not under Cases B 310 to 12. An appeal against the compensation decision would therefore not have restricted the damage.

EVIDENCE

Ale Rivinoja

Documentary evidence:

proof	Evidence theme	Actbil.	tab
1. Letter from Sandra Ullsten to prosecutor Jonathan Meyer dated 7 October 2013.	Is it relied upon to prove <u>that</u> , prior to the indictment, Ale Rivinoja made it apparent that the accounts were available on the seized computers; <u>that</u> the prosecution and preliminary investigation were not conducted properly.	Annex I to the Ab 43	4
2. Letter from Sandra Ullsten dated 15 January 2014.	Same as paragraph 1.	Annex II(i) Ab 43	4
3. Closure decision dated 22 November 2016.	Relied on to substantiate the reasons given for the closure decision in respect of: serious accounting offence.	Annex III(i) Ab 43	5
4. Closure decision dated 17 November 2017.	Relied on to substantiate the reasons given for the closure decision concerning the aggravation of tax control, serious crime.	Annex IV(i) Ab 43	6
5. Notification under Chapter 23, Section 19 § Code of Procedure.	Is relied upon to prove <u>that</u> the preliminary investigation was incomplete at the time of the indictment's proceedings on 12 December 2013, that: prosecutors had knowledge of	Annex V(i) Ab 43	7

	incompleteness of the preliminary investigation but still denied Ale supplementation.		
6. Memo to pre-trial report, page 3. (Dnr: 1400-K125103-10)	Is invoked to prove <u>that</u> Ale Rivinoja was blackmailed, <u>that</u> the extortion corresponds to the turnover estimated by the Tax Agency at Kjell Ekblad's firm, <u>that</u> the prosecutor knew about this circumstance at the time of the indictment and to the rebuttals <u>that</u> Ale - Rivinoja was the actual representative of the company Human Habit Ltd between 1 October 2009 and 31 December 2011.	Annex VI(i) Ab 43	8
7. Police report (Dnr 1400-K170183-10)	Is invoked to prove <u>that</u> Ale Rivinoja was threatened and blackmailed by Daniel Richardsson and Thomas Carlsson and <u>that</u> the prosecutor was aware of this circumstance at the prosecution's rousing.	A Annex VIE7 to (b) 43	9
8. Borås District Court's judgment of 22 November 2013 in case No B 3359-11.	It is cited as evidence <u>that</u> Ale Rivinoja was subjected to threats and blackmail by Kjell Ekblad and <u>that</u> the prosecutor was aware of this circumstance at the time of the indictment.	Annex 8(i) Ab 43	10
9. Borås District Court's judgment of 9 January 2013 in case No B 857-11.	Is relied on to prove <u>that</u> Kjell Ekblad has conducted accountingly liable business activities and <u>that</u> he has been convicted of accounting offences and that the prosecutor knew that these were the same transactions as the indictment of Ale Rivinoja was intended.	Annex 9(i) Ab 44	11
10. Tax Agency's pre-trial report (Dnr EB 164-11, p. 9)	In the event <u>that</u> the Tax Agency has estimated that the purchase price for Kjell Ekblad's firm amounts to SEK 2.4 million, <u>that</u> the prosecutor has been aware of this circumstance in the prosecution's	Annex 10 i Ab 44	12

	<u>that</u> the prosecutor was aware that Ale Rivinoja had been blackmailed, <u>that</u> Ale Rivinoja had not been an actual representative of Human Habit LTD between 1 October 2009 and 31 December 2011, and <u>that</u> the prosecutor was thus aware of the circumstances in support of Ale Rivinoja's innocence. in time for the indictment.		
11. Pre-trial protocol (Dnr K 152258-11)	Relied on to prove <u>that</u> the prosecutor was aware that Ale Rivinoja had been blackmailed, <u>that</u> Ale Rivinoja had not actually been the representative of Human Habit LTD between 1 October 2009 and 31 December 2011, and that the prosecutor was thus aware of circumstances in support of Ale Rivinoja's innocence in time for the indictment.	Annex 11 i Ab 44	13
12. Memo to pre-trial protocol (Dnr K 152258-11)	Same as paragraph 11.	Annex 12 i Ab 44	13
13. Decision to close the preliminary investigation by dnr K 111938-12.	It is relied upon to prove <u>that</u> the same person who was responsible for the preliminary investigation in the present case has also taken a decision to close the investigation.	Annex 13 i Ab 44	14
14. Aktbilaga 117 in Borås District Court's case No B 310-12.	Relied on to prove <u>that</u> the case has not been investigated by the prosecutor objective and impartial manner.	Annex 14 i Ab 44	15
15. Invoice from lawyer Gunnar Falk dated 27 January 2017.	Invoked to prove <u>that</u> Ale Rivinoja has been invoiced and paid SEK 30,000 in fees to lawyer Gunnar Falk for advice in case B 310-12.	Annex I to the Ab 19	16
16. Invoice from Voxalys AB dated February 4, 2014.	Relied on to prove <u>that</u> Ale Rivinoja has been invoiced and paid SEK 103,650 for speech transcription and analysis of	Annex II(i) Ab 19	17

	evidence of his innocence in Case Nos B 310 to 12.		
17. Work report for Ale Rivinoja in Humanhabit parti and retail AB for the period September 2013 to January 2014.	Invoked to prove <u>that</u> Ale Rivinoja worked without remuneration for Humanhabit parti och retail AB during the period September 2,013to January 2014 in exchange for the company paying invoice from Voxalys AB.	Annex III(i) Ab 19	18
18. Printing from the visma accounting software	It is relied upon to prove <u>that</u> Ale Rivinoja had the Visma SPCS accounting programme installed on the computer searched on 2012-01-31, <u>that</u> coercive forms were missing and <u>that</u> prosecutors were aware of this circumstance at the time of the indictment.	Ab 86	19
19. Certificate from Human Habit accountant Anneli Kovio	It is relied upon to prove <u>that</u> Ale Rivinoja tried to draw up accounts in the company, <u>that</u> amounts on the evidence had been altered and deleted, <u>that</u> prosecutors had been aware of this circumstance at the time of the indictment and that the preliminary investigation in the indictment had been not performed correctly	Ab 85	20
20. Criminal investigation with abuse in court	Is invoked to prove <u>that</u> the preliminary investigation in the indictment has not been carried out correctly, <u>that</u> the investigation of crimes reported to the police and directed against Ale Rivinoja has been deliberately obstructed, <u>that</u> the same prosecutor who brought the charges against him is also the prosecutor who obstructed the investigation of the abovementioned crime, <u>that</u> Ale Rivinoja suffered great harm in the legal process due to abnormally increased ombudsmen's costs, and <u>that</u> prosecutors were aware of this circumstance.	Ab 121	21

21. Lyson AB's accounts	Relied on to prove <u>that</u> the indictment is false, <u>that</u> the preliminary investigation was not conducted correctly and to prove the extent of the money laundering transactions administered by the company Lyson AB but which gave an accounting obligation to Humanhabit.	Ab 157	22
22. Lyson AB's ledger	Same as paragraph 21.	Ab 158	23

Oral evidence

proof	Interrogation theme	Evidence theme
<p>Party hearing with Ale Rivinoja</p>	<p>He will be questioned about the activities of Human habit LTD, the extortion he suffered, about the accounting of the business and the suffering the prosecution caused him.</p>	<p>Is it relied on to prove <u>that</u> Ale Rivinoja was not actually a representative of Human Habit LTD for as of 1 October 2009 to 31 December 2011, <u>that</u> the prosecutor was aware of this at the time of the indictment; <u>that</u>, prior to the indictment, Ale Rivinoja pointed out that accounting was in the computer/cloud, <u>that</u> Humanhabit parti and retail AB paid Ale Rivinoja's invoice from Voxalys in exchange for work, <u>that</u> lawyer Gunnar Falk's work was intended for case B 310-12, <u>that</u> Ale Rivinoja has suffered great psychological harm during the years he has been innocently prosecuted, and <u>that</u> he was forced to pay large private costs for prove his innocence.</p>
<p>Witness interview with prosecutor Jonathan Meyer</p>	<p>He will be questioned about the circumstances in which he was aware of the indictment.</p>	<p>It is alleged <u>that</u> Jonathan Meyer was aware at the time of the indictment that Ale Rivinoja was not a fact representative of Human Habit LTD, and <u>that</u> he was aware at the time of the indictment that Ale Rivinoja had objected to the possession of records in the seized computers.</p>
<p>Witness interview</p>	<p>She will be questioned about the circumstances</p>	<p>Relied on to prove <u>that</u> the preliminary investigation was not</p>

with lawyer Sandra Ullsten	she requested the completion of the preliminary investigation and the circumstances in which the prosecutor was aware of the prosecution's filing.	complete at the time of the indictment, <u>that</u> Ale Rivinoja requested the completion of the preliminary investigation but was denied, <u>that</u> the prosecutor was aware that Ale Rivinoja had stated that the records were in the computer and <u>that</u> Ale Rivinoja was not an actual representative of Human Habit LTD.
Witness interview with Gunnar Falk	He will be heard about the work he did on behalf of Ale Rivinoja.	Invoking proof <u>that</u> Gunnar Falk's work intended to show Ale Rivinoja's innocence in Borås District Court's case B 310-12.
Witness interview with Alexander E	He's going to be heard about the invoice. from Voxalys and circumstances of the the blackmail of Ale Rivinoja.	Relied on to prove <u>that</u> : Humanhabit party and retail AB paid the invoice from Voxalys in exchange for the carrying out of the free work in the company, <u>that</u> Ale Rivinoja has been exposed to extortion, as well as refutation <u>that</u> Ale Rivinoja been actual representatives of the Human Habit LTD during the period 1 October 2009 to 31 December 2011.

State***Documentary evidence***

proof	Evidence theme	Actbil.	tab
1. Prosecutor Jonathan Meyer's letter to Ale Rivinoja's lawyer and others 2013-08-02.	It is relied upon to prove <u>that</u> , after careful consideration, the prosecutor made an assessment that the preliminary investigation did not need to be further supplemented prior to the decision on the charge and <u>that</u> the possible existence of verification on the company email of Google or the domain hotel did not indicate an indictment primarily focused on failure to keep current records, or preserve, the accounts.	Ab 62	23
			23

2. Prosecutor Jonathan Meyer's letter to Ale Rivinoja's defense attorney in 2013-10-29.	Same as paragraph 1.	Ab 63	
3. Prosecutor Jonathan Meyer's letter to Borås District Court 2013-12-20.	Same as paragraph 1.	Ab 64	23
4. Borås District Court minutes from the meeting 2014-08-20.	It is relied upon to prove <u>that</u> Ale Rivinoja and the Prosecutor agreed on certain additions to the preliminary investigation and <u>that</u> Ale Rivinoja subsequently no longer called for the district court's examination of the matter.	Ab 65	24
5. Prosecutor Olof Sahlgren's letter to Ale Rivinoja's lawyer 2016-03-11.	Relies on proof <u>that</u> the supplements to the preliminary investigation carried out after the parties' agreement (paragraph 4) were presented in three additional protocols during the period September to December 2015 and that the content did not support Ale Rivinoja's objection that he should have kept accounting material.	Ab 66	25
6. Seizure protocols 2012-9000-BG41 and BG 42.	Relied on to prove <u>that</u> the seizure of computers was documented in seizure protocols.	Ab 67	26
7. The hearings during the preliminary investigation with Henrik Tegelström.	It is relied upon to prove <u>that</u> , at the time of the indictment, there was an investigation in support of the assessment that Ale Rivinoja was the actual representative of Human Habit Ltd during the time period relevant to the prosecution.	Ab 68	27
8. Agreement 2009-11-24 on transfer of shares m.m.	Same as paragraph 7.	Ab 69	27
9. Agreement 2010-07-01 on transfer of domain names m.m.	Same as paragraph 7.	Ab 70	27
10. Receipt dated 2010-12-15	Same as paragraph 7.	Ab 71	27

<p>11. The hearings during the preliminary investigation with Ale Rivinoja.</p>	<p>It is relied upon <u>to</u> prove that the information provided by Ale Rivinoja prior to the date of the indictment was such that there was scope for the assessment that the accounts had not been kept and that the accounting material had not been kept in accordance with the Accounting Act and <u>that</u> Ale Rivinoja had been a representative of the company during the period covered by the indictment.</p>	<p>Ab 72</p>	<p>28</p>
<p>12. Ale Rivinoja's lawyer's letter to Borås District Court on 17 April 2014.</p>	<p>It is relied upon to prove <u>that</u> the objection that Ale Rivinoja was not actually a representative of the company was made only after the indictment had been brought and <u>that</u> as recently as February 2016 he assumed that he had been responsible for the company.</p>	<p>Ab 73</p>	<p>29</p>
<p>13. Ale Rivinoja's lawyer's letter to Prosecutor Olof Sahlgren and Investigator Ulf Palm on 22 February 2016.</p>	<p>Same as paragraph 12.</p>	<p>Ab 74</p>	<p>29</p>
<p>14. Ale Rivinoja's lawyer's opinion on 5 October 2017 to Borås District Court.</p>	<p>Same as paragraph 12.</p>	<p>Ab 75</p>	<p>29</p>
<p>15. Invoice from Voxalys AB on February 4, 2014</p>	<p>Relied on to prove <u>that</u> the cost of the statement from Voxalys AB was a cost for the company Humanhabit parti och retail AB and not for Ale Rivinoja.</p>	<p>Annex II to Ab 19 and Annex I to Ab 79</p>	<p>30</p>
<p>16. Ale Rivinoja's letter to Borås District Court on 16 November 2017 in the district court's case B 310-12</p>	<p>Same as paragraph 15.</p>	<p>Annex II to Ab 79</p>	<p>30</p>

The State does not rely on oral evidence.

BORÅS TINGSRÄTT
Norra enheten

INKOM: 2020-09-21
MÅLNR: T 3106-18
AKTBIL: 177

HUVUDFÖRHANDLING
2020-10-13 - 2020-10-14

RÄTTEN

Rådmanen Daniel Jakobsson (ordförande), rådmanen Marie Sobilius (referent) samt tingsfiskalen Josefine Isaksson

TRYCKFÖRFATTARE

Tingsnotarien Inez Widén

PARTER

Kärande

Ale Raimo Rivinoja, 19670921-3273
Skolvägen 13
518 41 Sjömarken

Svarande

Staten genom Justitiekanslern
Box 2308
103 17 Stockholm

Ombud:

Elena Landberg och Åsa Andersson
c/o Justitiekanslern
Box 2308
103 17 Stockholm

SAKEN

Skadestånd

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING.....	3
Ale Rivinoja	3
Staten.....	3
GRUNDER	4
Ale Rivinoja	4
Staten.....	5
VAD PARTERNA ANFÖRT	6
<i>Den felaktiga myndighetsutövningen</i>	<i>6</i>
Ale Rivinoja:	6
Staten.....	8
<i>Brister i förundersökningen</i>	<i>11</i>
Ale Rivinoja	11
Staten.....	13
<i>Den faktiska företrädaren i bolaget</i>	<i>15</i>
Ale Rivinoja	15
Staten.....	17
<i>Det yrkade beloppet och rätt till ersättning</i>	<i>18</i>
Ale Rivinoja:	18
Staten:.....	19
Ale Rivinoja	22
BEVISNING	23
Ale Rivinoja	23
Staten.....	28

BAKGRUND

Den 12 december 2013 väcktes åtal i Borås tingsrätt mot Ale Rivinoja avseende grovt bokföringsbrott alternativt försvårande av skattekontroll, grovt brott, mål B 310-12.

Den 22 november 2016 lade åklagaren ned åtalet för grovt bokföringsbrott på den grunden att det inte längre förelåg tillräckliga skäl för åtalet. I beslutet om att lägga ned åtalet återopade åklagaren 20 kap. 9 § rättegångsbalken och hänvisade till ny praxis.

Den 14 november 2017 lade åklagaren ned åtalet för försvårande av skattekontroll, grovt brott. I beslutet att lägga ned detta åtal återopade åklagaren 20 kap. 9 § rättegångsbalken och anförde att nya omständigheter medfört att det på objektiva grunder inte kunde förväntas en fällande dom, att det inte gått att klarlägga vad som framkommit vid undersökningen av beslagtagna datorer samt att det saknades förutsättningar för en förnyad analys. Ale Rivinoja yrkade frikännande dom, vilket sedermera meddelades.

Den 15 mars 2018 ansökte Ale Rivinoja om stämning, rekonventionstalan, mot kammaråklagare Jonathan Meyer vid Borås tingsrätt. Ale Rivinoja yrkade att Jonathan Meyer skulle dömas för falskt åtal, alternativt obefogat åtal, grovt brott, samt att staten skulle förpliktas att utge skadestånd till Ale Rivinoja med 8 485 412 kr. Den 20 september 2018 beslutade tingsrätten att avvisa Ale Rivinojas enskilda anspråk avseende ersättning för kränkning genom brott mot artikel 6.1 i Europakonventionen samt ersättning för skador som uppkommit före den 12 december 2013. Tingsrätten beslutade även att avskilja resterande del av det enskilda anspråket att handläggas i den för tvistemål stadgade ordningen. Detta skadeståndsanspråk handläggs numera i aktuellt mål.

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING

Ale Rivinoja har yrkat att tingsrätten ska förplikta staten att till honom utge ett skadestånd om 233 650 kr.

Staten har bestritt yrkandet. Inget belopp har vitsordats som skäligt i och för sig.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader med belopp som kommer att anges senare.

GRUNDER

Ale Rivinoja har som grund för sin talan anfört följande.

Åtalet mot honom i mål B 310-12 har varit falskt, eller i vart fall obefogat. Allmänt åtal har väckts, varför det skett inom ramen för myndighetsutövning.

Myndighetsutövningen har varit felaktig, alternativt försumlig. Ale Rivinoja har drabbats av kostnader med anledning av den felaktiga, alternativt försumliga, myndighetsutövningen. Det föreligger rätt till skadestånd vid felaktig, alternativt försumlig, myndighetsutövning oberoende av om skadevällaren döms för gärningen eller ej.

Den skadegörande handlingen har även inneburit en kränkning av Ale Rivinojas rättigheter enligt Europakonventionen artikel 6.1 och 6.2. Vid åtalets väckande har staten inte beaktat Ale Rivinojas rätt till en rättvis rättegång, samt oskuldspresumtionen i nämnda artikel. Artikel 6. 1 avser inte endast rätten till rättvis rättegång inom skälig tid, utan nämnda artikel har en vidare innebörd, vilket bland annat innebär en tillämpning av likställdhetsprincipen. Denna princip är särskilt viktig i brottmål där parterna av naturliga skäl inte är jämbördiga. Staten har inte respekterat likställdhetsprincipen när åtal väckts, samtidigt som Ale Rivinojas begäran om komplettering lämnats utan åtgärd. Den omständigheten att staten inte heller säkerställt dokumentation, dels avseende själva beslaget av datorerna, dels vid granskningen av dessa, har vid väckandet av åtal de facto inneburit ett avsteg från likställdhetsprincipen. Ale Rivinoja har därmed berövats, eller i vart fall, beskurits sina möjligheter att påvisa sin oskuld i målet. Det innebär att staten inte heller respekterat oskuldspresumtionen i Artikel 6.2 vid väckandet av åtal.

Det yrkade skadeståndet omfattar utöver kränkingsersättning endast direkta kostnader av den skadegörande handlingen.

Staten har som grund för sitt bestridande angett följande.

Åklagaren har inte gjort sig skyldig till falskt åtal, obefogat åtal, eller annat brott. Vidare har varken åtalsbeslutet, beslutet att avslå begäran om komplettering av förundersökningen eller åklagarens handläggning i övrigt inneburit skadeståndsgrundande fel, försummelser eller överträdelser av Europakonventionen. Ale Rivinoja har inte visat att han lidit någon ren förmögenhetsskada eller att det finns något orsakssamband mellan den påstådda skadan och de fel, försummelser och konventionsöverträdelser som åberopats. Någon ersättning ska därför inte utgå.

Den kostnad som Ale Rivinoja påstår är en direkt skada i målet utgör i verkligheten en indirekt skada, eller en så kallad tredjemansskada, som enligt allmänna skadeståndsrättsliga principer inte är ersättningsgill för honom. Att han påstås ha arbetat vederlagsfritt åt nämnda bolag som compensation föranleder i det hänseendet ingen annan bedömning. Dessutom motsvarar det yrkade beloppet till viss del ingående mervärdesskatt som inte utgjort någon kostnad för bolaget. Under alla förhållanden har kostnaden inte varit skäligen påkallad för att tillvarata Ale Rivinojas rätt.

Ale Rivinojas begäran om ersättning för kostnaderna för utlåandet från Voxalys AB och arvodet till advokat Gunnar Falk har prövats av Borås tingsrätt i mål nr B 310-12. Ale Rivinoja hade genom att överklaga domen i den delen kunnat få en prövning i högre rätt, men valde att avstå från den rättigheten. Han får därför anses medvållande till den påstådda skadan, eller i vart fall inte fullgjort sin skyldighet att begränsa skadan. Ett eventuellt skadestånd ska därmed jämkas till noll. Därtill kommer beträffande påstådda överträdelser av Europakonventionen att något skadestånd inte ska komma ifråga när annat än effektiva rättsmedel – dvs. att överklaga tingsrättens dom. funnits tillgängligt men inte utnyttjats.

Beträffande kostnaden för utlåtandet från Voxalys AB är det dessutom inte visat att inspelningen har haft någon avgörande betydelse för utredningen. Ale Rivinoja hade möjlighet att få del av utskriften av inspelningen, men avstod från att göra det. I stället lät han på eget bevåg göra en röstanalys av inspelningen. Kostnaden har därför inte varit skäligen påkallad för att tillvarata hans rätt under förundersökningen. Av samma skäl är kostnaden inte någon sådan beräknelig och typisk skada till följd av det påstått skadegörande beteendet som kan ge rätt till ersättning.

VAD PARTERNA ANFÖRT

Den felaktiga myndighetsutövningen

Ale Rivinoja: Den 12 december 2013 väcktes åtal mot honom för grovt bokföringsbrott, samt för försvårande av skattekontroll, grovt brott. Den 22 november 2016 togs beslut om nedläggning av åtal för grovt bokföringsbrott. Som motivering till beslutet angavs, med hänvisning till NJA 2016 s. 169, att ny praxis på området tillkommit. Det hänvisade avgörandet har emellertid inte inneburit en ändring av praxis. Tvärtom hänvisar Högsta Domstolen till tidigare avgöranden avseende legalitetsprincipen, samt den för i målet relevanta lagstiftningen i lagen (1992:160) om utländska filialer. Ny praxis kan således inte anses ha tillkommit på området genom avgörandet. Däremot lades inte åtalet avseende försvårande av skattekontroll, grovt brott, ned i samband med att åtalet för grovt bokföringsbrott lades ned. Anledningen är svår att förstå, då förutsättningen att dömas för försvårande av skattekontroll torde vara att bokföringsskyldigheten är åsidosatt.

Först ytterligare ett år senare, den 17 november 2017 fattades beslut om nedläggning av åtalet avseende försvårande av skattekontroll, grovt brott. Till grund för nedläggningsbeslutet, angav åklagaren:

“Nya omständigheter gör att man inte på objektiva grunder kan förvänta sig en fällande dom. Det har nu inte gått att klargöra vad som framkommit vid undersökningen av beslagtagna datorer. Det saknas förutsättningar för en förnyad analys.”

Härvid kan nämnas att beslut om husrannsakan togs dels, den 17 januari 2012 och dels den 25 januari 2012. I det senare beslutet avsåg husrannsakan såväl Ale Rivinojas bostad som företagets adress. I beslaget ingick de datorer till vilka hänvisats i beslutet om nedläggning av åtalet. Protokoll över tvångsåtgärderna saknas emellertid i förundersökningsprotokollet. Ej heller har protokollen gått att utfå, med hänvisning till att dessa är förkomna och att den polis som var ansvarig härför har gått i pension.

Åklagaren har således haft tillgång till all information på de aktuella datorerna sedan slutet på januari månad 2012, dvs. nästan två år före åtalet väcktes och nästan sex år innan åtalet slutligen lades ned. Datorerna återlämnades sedermera till Ale Rivinoja med sönderslagna hårddiskar, vilket torde förklara omöjligheten till en förnyad analys – och omöjligheten för Ale Rivinoja att använda materialet i datorerna för att bevisa sin oskuld.

Beslutet motiveras vidare med att nya omständigheter i målet tillkommit. Vilka nya omständigheter som tillkommit är däremot oklart. Av dagboksbladet i målet framgår stället att åklagaren under de nästan fyra år som åtalet varit väckt, inte tillfört målet något väsentligt. Istället är det Ale Rivinoja som med egna medel och på eget initiativ tvingats dra utredningen framåt för att visa sin oskuld till de felaktiga anklagelserna. Utifrån gärningsbeskrivningen har det emellertid funnits tillräckligt underlag, redan vid tidpunkten för åtalets väckande, för att fastslå att åtalet har varit falskt alternativt obefogat. En bedömning som åklagaren slutligen också gjorde den 14 november 2017, då åklagaren ansåg att det inte längre på objektiva grunder kunde gå att förvänta sig en fällande dom. Avsaknaden av dokumentationen är i sig felaktig, alternativt försumlig myndighetsutövning.

Staten: Enligt 3 kap. 2 § 1 skadeståndslagen ska staten ersätta personskada, sakskada eller ren förmögenhetsskada som vållas genom fel eller försummelse vid myndighetsutövning i sådan verksamhet som staten svarar för. Enligt 3 kap. 2 § 2 skadeståndslagen ska staten också ersätta skada på grund av att någon kränks på sätt som anges i 2 kap. 3 § samma lag genom fel eller försummelse vid myndighetsutövning. Ersättning för sådan ideell skada kan utgå med stöd av 2 kap. 3 § skadeståndslagen endast när den skadelidande har utsatts för en allvarlig kränkning genom vissa typiskt sett integritetskränkande brott. Med stöd av dessa regler är staten normalt inte skyldig att ersätta ideell skada som uppkommer vid myndighetsutövning.

Staten bär inte något strikt skadeståndsansvar för ofullkomligheter i den statliga verksamheten. Liksom övriga regler i skadeståndslagen innebär 3 kap. 2 § ett ansvar för styrkt vållande. Bedömningen av om en myndighet har varit oaktsam ska vara objektiv. Vid den bedömningen är det av stor vikt vad för slags regel, norm eller princip som har åsidosatts, vad dess normskydd omfattar och vilka risker felet eller försummelsen innebär. Det är inte tillräckligt att en myndighet eller en domstol har gjort en bedömning av en rätts- eller bevisfråga som kan ifrågasättas eller kan kritiseras för sitt ställningstagande i en fråga där det har funnits utrymme för olika bedömningar. Endast rena förbiseenden av en bestämmelse eller uppenbart oriktiga bedömningar anses utgöra fel eller försummelse i den mening som avses i 3 kap. 2 § skadeståndslagen. (Jfr bl.a. rättsfallen NJA 1994 s. 194 och 654, NJA 2003 s. 285, NJA 2007 s. 862 samt NJA 2013 s. 842 och 1210.).

Skadestånd ska utgå när Europakonventionen har överträtts, om det är nödvändigt för att gottgöra överträdelsen (se främst NJA 2005 s. 462 och NJA 2007 s. 584, jfr 3 kap. 4 § skadeståndslagen beträffande skadefall som inträffar efter den 1 april 2018). Med det menas skyldigheten enligt artikel 13 i konventionen att på det nationella planet tillhandahålla rättsmedel för att komma till rätta med konventionsöverträdelser. I dessa fall ska skadestånd, enligt Högsta domstolens praxis, i första hand ges ut med stöd av 3 kap. 2 § skadeståndslagen. Vid prövningen ska denna bestämmelse tolkas konformt med konventionen. När det gäller ersättning för ideell skada kan enligt Högsta

domstolen de begränsningar som följer av 2 kap. 3 § skadeståndslagen inte bortfalla ens vid en konventionskonform tolkning. Därmed kan ersättning för ideell skada vid överträdelse av konventionen i regel inte grundas på skadeståndslagen. Sådan ersättning kan dock ges ut utan särskilt lagstöd.

För att skadestånd ska kunna utges i aktuellt mål krävs, vad gäller påståenden om falskt åtal, att det är bevisat att åklagaren har väckt åtalet trots sin vetskap om att Ale Rivinoja är oskyldig. Vad gäller obefogat åtal ska det vara bevisat att det vid åtals väckande inte funnits sannolika skäl för åtal. Det är omständigheterna vid tiden för åtalets väckande som har betydelse i aktuellt mål om skadestånd. Att en annan åklagare senare bedömt att åtalet skulle läggas ned och valt att formulera beslutet på ett visst sätt innebär inte att åtalet ha varit falskt eller obefogat.

Åklagarens ställningstagande i frågan om en förundersökning ska läggas ned eller åtal ska väckas måste bedömas med hänsyn till bestämmelserna om åklagares så kallade åtalsplikt och bestämmelserna om obefogat åtal. Enligt 20 kap. 6 § rättegångsbalken ska en åklagare, om inte annat är stadgat, tala å brott som hör under allmänt åtal. Bestämmelsen anses innebära att en åklagare i regel är skyldig att väcka åtal om han eller hon har tillräckliga skäl. Åklagaren är med andra ord skyldig att åtala om han eller hon på objektiva grunder kan förvänta sig en fällande dom. Vid prövningen av om åtal ska väckas eller inte ska naturligtvis inte enbart bevisningen bedömas utan även rättsfrågan, dvs. gärningens straffbarhet. En förutsättning för ansvar för obefogat åtal är att den som väcker åtal saknar sannolika skäl.

Åklagarens beslut att väcka åtal ryms inom ramen för det inte obetydliga utrymme som lämnas för olika uppfattningar om de förutsättningar under vilka åtal ska väckas utan risk för straffansvar. I rättsfallet NJA 2016 s. 169 kom Högsta Domstolen fram till att det inte var förenat med straffansvar för bokföringsbrott att åsidosätta bokföringsskyldigheten för en utländsk filial, även om förutsättningar för straffansvar enligt brottbalken annars var uppfyllda. Högsta domstolens slutsats var att den ordning för ansvarsutkrävande som gällde vid tiden för domstolens prövning inte

fungerade som lagstiftaren avsett. Av förarbetena till den vid tiden för åtalet aktuella lagstiftningen framgår att avsikten med straffbestämmelsen var att bokföringsskyldigheten för alla juridiska och fysiska personer som bedrev näringsverksamhet i Sverige skulle omfattas av bestämmelsens tillämpningsområde. Det var alltså meningen att även bokföringsskyldigheten för utländska filialer skulle omfattas. Praxis har också, innan Högsta domstolen slog fast att bokföringsskyldigheten i sådana fall inte kunde anses följa av bokföringslagen, i allmänhet tillämpats utifrån detta. Det är därför uppenbart att åklagarens bedömning i frågan om förutsättningarna för åtal för bokföringsbrott i december 2013 inte kan anses utgöra en sådan felbedömning som krävs för att staten ska kunna vara skadeståndsskyldig. Inte heller är åklagarens bedömning av förutsättningarna för åtal avseende försvårande av skattekontroll, mot bakgrund av vad som framgår av praxis, felaktig på ett sådant sätt som krävs för att staten ska vara skadeståndsskyldig.

Ale Rivinojas invändning om att bokföringen skulle ha funnits i de datorer som togs i beslag i januari 2012, och inte, som tidigare påståtts, lagrad i en internetjänst, framfördes först i oktober 2017. Med beaktande av den utredning som fanns vid tiden för åtalet och den inställning Ale Rivinoja ditintills redovisat i målet, hade åklagaren gjort bedömningen att det förelåg tillräckliga skäl för åtal utan bevisning i form av dokumentation av datorgranskning. Under sådana omständigheter är det tydligt att åklagarens bedömning i fråga om bevisläget vid tiden för åtalet inte kan anses utgöra en sådan påtaglig felbedömning som kan föranleda skadeståndsskyldighet för staten. Ale Rivinoja har delgetts förundersökningen och fått skäligt rådrum att inkomma med begäran om komplettering. Ale Rivinojas har därefter framställt en begäran om komplettering av förundersökningen den 29 och 30 juli 2013. Åklagaren har bedömt Ale Rivinojas begäran om komplettering och tagit ställning till den. Vissa delar av Ale Rivinojas begäran har avslagits och Ale Rivinojas har informerats om möjligheten att begära rättens prövning av åklagarens beslut. Det har inte gjorts gällande att några formella fel har begåtts i samband med åklagarens prövning av begäran. Vad Ale Rivinoja har anfört ger inte stöd för slutsatsen att åklagarens ställningstagande i fråga om vilken utredning som var relevant för bedömningen av de brottsmisstankar som var

aktuella i ärendet innefattar en sådan uppenbar felbedömning att skadeståndsskyldighet uppkommit för staten. Inte heller innebär åklagarens ställningstagande att åtalet kunde väckas trots att den aktuella begäran om komplettering avslagits en sådan felbedömning att skadeståndsskyldighet har uppkommit.

För staten är det alltså tydligt att varken åklagarens beslut att väcka åtal mot Ale Rivinoja eller att avslå hans begäran om komplettering har innefattat något sådant fel eller någon försummelse som krävs för att staten ska bli skadeståndsskyldig.

Brister i förundersökningen

Ale Rivinoja: Vad gäller åtalsplikten är det visserligen korrekt att åklagare har en sådan. Den inträder emellertid inte förrän åklagaren har sannolika skäl att förvänta sig en fällande dom. Givetvis ska den bedömningen göras på objektiva grunder. Staten har vid den muntliga förberedelsen vitsordat att det för åklagaren varit känt att dokumentation av datorgranskningen saknades vid tidpunkten för åtalets väckande. Redan den omständigheten berättigar till ett ifrågasättande av åtalet. Det föreligger ett dokumentationskrav avseende all beslagtagna egendom. Vid tidpunkten för åtalets väckande har således åklagaren att ta ställning till bevisvärdet av materialet man tagit i beslag och som ska avse att utgöra viktig bevisning till styrkande av åtalet, utan dokumentation att materialet härrör från den åtalade vid en viss given tidpunkt. Redan denna omständighet borde föranleda, utifrån en objektiv bedömning, att åtalet aldrig hade väckts.

Tvärtom menar Ale Rivinoja att denna utredning var gravt bristfällig, vilket han själv framförde vid ett flertal tillfällen. Samma synpunkt kom till uttryck genom hans försvarare. Det kan vidare konstateras att utredningen knappast kan ha inneburit att sannolika skäl förelegat, eftersom åtalet avseende försvårande av skattekontroll, grovt brott, de facto lagts ner med hänvisning till de beslagtagna datorerna. Hade den övriga utredningen inneburit att sannolika skäl förelåg skulle åtalet inte lagts ner.

Omständigheterna som nedläggningsbeslutet grundas på var kända före åtalets väckande, varför åtalet måste anses uppenbart ogrundat, i vart fall har åklagaren ej haft sannolika skäl att förvänta sig en fällande dom. Väckande av åtalet har således inneburit felaktig myndighetsutövning.

Staten påstår att han skulle ha ändrat inställning och först 2017 framfört påstående om att bokföringen skulle ha funnits i de beslagtagna datorerna. Påståendet bestrids. Uppgifterna har bland annat framförts av Ale Rivinojas offentliga försvarare, Sandra Ullsten, i skrivelse till Kammaråklagare Jonatan Meyer den 7 oktober 2013. Av skrivelsen framgår bland annat att ”*de bokföringspliktiga affärstransaktionerna på Human Habits företagskonto vid Danske Bank har löpande bokförts digitalt och verifikaten finns lagrade digitalt*”. Vidare framför advokat Ullsten även att det vid en genomsökning av de beslagtagna datorerna torde kunna skönjas spår av bokföringen, samt att vid en genomsökning av den dator som beslagtogs hos Kjell Ekblad bör kunna upptäckas spår från bokföringen. Uppgifterna har även framförts i yttrande i målet, med datering den 15 januari 2014. I en av datorerna återfanns exempelvis bokföringsprogrammet Visma Specs, vilket uttryckligen framgår av skrivelsen. Av samma skrivelse framgår det vidare att redan den 21 november 2013, var det känt att de beslagtagna datorerna varken hade speglats eller att någon dokumentation avseende beslagen hade upprättats. Statens påstående om att åklagaren först hösten 2017 fick kännedom om dessa omständigheter som föranledde att åtalet lades ner är således direkt felaktiga. Uppgifterna har varit kända för åklagaren sedan i vart fall oktober månad 2013. Eftersom bokföringen på de beslagtagna datorerna skulle kunna visa på Ale Rivinojas oskuld, begärde advokaten Ullsten att förundersökningen skulle kompletteras med de digitala bokföringskopior som fanns på Googles mailservrar. Kopior sparade i molntjänster ska således inte felaktigt förväxlas med de digitala originalen på datorn. Denna begäran om komplettering som framställdes innan åtalet väcktes, bifölls emellertid inte av åklagaren. Även den omständigheten att bokföring fanns fysiskt på datorerna var alltså känt för åklagaren innan åtalet väcktes.

Utifrån informationen i målet får det därför anses utrett att åklagaren redan vid tidpunkten före åtalets väckande, haft, eller i vart fall borde haft, kännedom om att Ale Rivinoja ej var skyldig till de åtalade gärningarna. Åklagaren har således ej haft sannolika skäl att förvänta sig en fällande dom vid tidpunkten för åtalets väckande. Ale Rivinojas försvarare i målet, Sandra Ullsten, har i skrivelse den 9 december 2013 begärt att förundersökningen ska kompletteras i enlighet med tidigare begäran. Av skrivelsen framgår att begärd komplettering av förundersökningen omfattade bland annat bokföringen för Human Habit Ltd, material som objektivt framstår som avgörande utifrån gärningsbeskrivningen.

Åklagaren har emellertid nekat försvarets begäran och istället väckt åtal den 12 december 2013. Åklagaren har således väckt åtal utifrån en ofullständig förundersökning, vilket i sig strider mot Artikel 6 Europakonventionen, samt utgör tjänstefel, jfr AD 1978 nr 48. Genom att neka Ale Rivinojas begäran om komplettering har åklagaren grovt åsidosatt sina skyldigheter enligt 23 kap. 4 § rättegångsbalken. Åklagaren har därvid även åsidosatt oskuldspresumtionen. Åklagarmyndighetens handläggning av ärendet har således inneburit ett allvarligt fel i myndighetsutövning.

Staten: Ale Rivinoja menar att avsaknaden av dokumentation avseende datorgranskningen medför att åtalet ska anses obefogat. Han har i denna del särskilt pekat på att åtalet avseende försvårande av skattekontroll lades ned med hänvisning till att det saknades utredning avseende datorerna. Det är i och för sig korrekt att det vid tiden för åtalet inte fanns någon dokumentation avseende den granskningen. Det var vid den tidpunkten också känt för parterna att den som granskat datorerna inte hade någon minnesbild av att några promemorior upprättades i samband med granskningen eller att det fanns något att redovisa avseende innehållet i datorerna.

Under tiden före åtalet ändrades Ale Rivinojas inställning i fråga om bokföring förts löpande vid flera tillfällen. Vid förhör med honom framkom att bokföring inte förts löpande i verksamheten. Han har sedan frånfallit sina uppgifter och istället gjort gällande att han har fört bokföring och förvarat bokföringen och verifikaten digitalt i

en internetjänst men att bokföringen har förkommit utan hans förskyllan. Mot den bakgrunden är åklagarens bedömning — att det fanns förutsättningar att väcka åtal utan tillgång till bevisning i form av dokumentation av datorgranskning — inte sådan att åtalet ska anses varit falskt eller obefogat.

Invändningen om att bokföringen skulle ha funnits i datorer som togs i beslag i januari 2012 framfördes först i oktober 2017. Detta föranledde att den åklagare som vid den tidpunkten hade ansvar för ärendet ansåg att det var av betydelse att undersöka vad som fanns i utredningen avseende innehållet i datorerna. Det skulle då konstateras att det inte fanns någon promemoria eller liknande avseende detta och att den som var ansvarig för undersökningen inte längre hade någon minnesbild av att han granskat innehållet. Åklagaren bedömde då, hösten 2017, att det inte gick att motbevisa påståendet om att bokföringsmaterialet skulle ha funnits i datorerna och lade ner åtalet med hänvisning till att man inte på objektiva grunder kunde förvänta sig en fällande dom. Nya omständigheter i form av ändrad inställning hos Ale Rivinoja har alltså inneburit att ytterligare utredningsåtgärder ansågs vara nödvändiga. Dessa var emellertid inte möjliga att genomföra. Att åtalet lades ner 2017 kan därför inte leda till slutsatsen att beslutet att åtala, som väcktes 2013, var obefogat. Det kan även tilläggas att åklagaren, när åtalet väcktes, hade tillgång till annat bevismaterial till stöd för åtalet i denna del, vilket framgår av stämningsansökan som lämnades in i tingsrättens mål B 1310-12.

När en åklagare efter genomförd förundersökning bedömer att bevisningen är tillräcklig för att en fällande dom ska kunna emotes inträder som bekant en åtalsplikt. Den förändras inte av att det saknas dokumentation av en utredningsåtgärd — i det här fallet datorgranskningen — som åklagaren ansåg inte har någon nämnvärd relevans, utifrån hur bevisningen i övrigt såg ut. I Ale Rivinojas fall var hans ståndpunkt vid tiden för åtal fortfarande att bokföringen fanns i en internetjänst (i företagsmail sparad hos Google och ett domänhotell), inte i de beslagtagna datorerna. Vad som eventuellt kunde finnas i datorerna var därför inte av samma intresse när åtal väcktes som det skulle komma att bli flera år senare när Ale Rivinoja ändrade inställning i frågan om

var bokföringen fanns bevarad. Att hans försvarare hösten 2013 meddelade åklagaren att det kunde finnas "digitala spår" av bokföringen i datorerna föranleder ingen annan bedömning, eftersom det likväl inte påstods att bokföringen eller verifikationerna skulle ha bevarats där. Som staten framhållit tidigare under målet är det missvisande att påstå att bokföringen rent faktiskt fanns i datorerna och att åklagaren dessutom skulle ha känt till att så var fallet.

Dessutom kan Ale Rivinoja i tiden före åtalets väckande inte anses ha lämnat uppgifter av innebörd att han uppfyllt bokföringsskyldigheten på ett sätt som är förenligt med kraven i bokföringslagen (1999:1078) bl.a. vad gäller grundbokföring och huvudbokföring (se 4 kap. 1 § och 5 kap. bokföringslagen). Han hävdade i huvudsak under sina förhör före åtalstidpunkten att hans insats hade bestått i att han samlat verifikat för att revisorn senare skulle kunna upprätta bokföringen (vilket hon vid det laget hade förklarat sig inte längre vilja göra). I ett av förhören påstod han i stället att han själv hade bokfört löpande men kunde inte beskriva hur han hade gjort, i vart fall inte på ett sätt som uppfyller kraven i bokföringslagen.

Den faktiska företrädaren i bolaget

Ale Rivinoja: Av stämningsansökan I B 310–12 framgår att åklagaren påstått att Ale Rivinoja varit faktisk företrädare för bolaget Human Habit Ltd under perioden den 1 oktober 2009 till den 31 december 2011, trots att han innan åtalet väcktes, har haft tillgång till förundersökningsmaterial, bl.a. i form av ljudinspelningar, utvisande att det istället varit annan person som varit faktisk företrädare för bolaget. Det faktiska företräderskapet har dessutom varit ett nödvändigt rekvisit för att det vid åtalets väckande ska ha ansetts föreligga sannolika skäl för att åklagares ansvarsyrkande mot honom skulle kunna leda till en framtida fällande dom. I det här sammanhanget kan noteras att ansvar normalt riktas mot den som varit formell företrädare. För ansvar för den faktiske företrädaren, i de fall denne inte också är formell företrädare, har således åklagaren att visa att denne person är den som haft det betydande ekonomiska

intresset, samt det bestämmande inflytandet i bolaget. Åklagaren har i stämningsansökan även påstått att den filial som Ale Rivinoja påstås vara faktisk företrädare för, skulle haft bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078).

Åklagaren har således vid tidpunkten för åtalets väckande, haft tillgång till material påvisande att Ale Rivinoja ej varit faktisk företrädare i Human Habit Ltd. I förundersökning med Dnr 1400-K125103-10, återfinns en textåtergivning av en diktafoninspelning med samband till det åtal som väckts mot Ale Rivinoja, bilaga 6 till tingsrättens aktbilaga 43. Av diktafoninspelningen framgår att Ale Rivinoja varit utsatt för utpressning.

Bakgrunden till utpressningen var sammanfattningsvis att Ale Rivinoja i maj månad 2008 blev hotad av två män, Daniel Richardsson och Thomas Carlsson.

Utpressningssituationen pågick under åren 2009 och 2010. Männerna meddelade Ale Rivinoja vilka varor från Human habit Ltd som skulle försäljas. Betalningarna gjordes sedan till Kjell Ekblads enskilda firma och fördes därifrån över till gärningsmännen. Med anledning av att transaktionerna medförde en omsättning i Kjell Ekblads enskilda firma medförde det också skattskyldighet för honom, varför Ale Rivinoja hotades att kompensera honom för den uppkomna skatteskulden. Kjell Ekblads hot den 31 juli 2010 videofilmades och Kjell Ekblad dömdes sedermera den 22 november 2013 för försök till utpressning. Dessförinnan dömdes Ekblad för bokföringsbrott, samt försvärande av skattekontroll, den 9 januari 2013.

Av diktafoninspelning med Kjell Ekblad framgår att Kjell Ekblads firma använts i utpressningssyfte mot Ale Rivinoja. Under hot har Ale Rivinoja tvingats lämna ifrån sig medel via Kjell Ekblads firma. Intäkter har influiter på Kjell Ekblads firma som sedan överförts till Daniel Richardson och Thomas Carlsson. Kjell Ekblad har administrerat verksamheten, varför han således utgjort faktisk företrädare för Human Habit Ltd under den för åtalet aktuella perioden, 1 oktober 2009 till den 31 december 2011. Detta är kända omständigheter för åklagaren sedan i vart fall den 12 december 2013.

Av Skatteverkets förundersökning med Dnr EB 164-11 framgår att Kjell Ekblads enskilda firma har haft intäkter motsvarande 2,4 MKR. Beloppsmässigt motsvarar dessa intäkter den utpressning som Ale Rivinoja var utsatt för. En gärning som styrks av ovan nämnd diktafoninspelning. Den som huvudsakligen haft ansvaret för förundersökningen vid Ekobrottsmyndigheten har varit åklagare Ove Jäverfelt. Samma person har även haft ansvaret för utredningen i ärende med diarienummer K 152258-11 och mottog bl.a. den transkriberade ljudinspelningen till tingsrättens aktbilaga 44. Under pågående förundersökning lämnade Ove Jäverfelt Ekobrottsmyndigheten för anställning på Åklagarkammaren i Borås, varvid han lade ner Ale Rivinojas polisanmälan avseende de bedrägerier som var en del av det händelseförlopp som han utredde vid Ekobrottsmyndigheten. Det förefaller utifrån ett jävsperspektiv synnerligen olämpligt att samma person fattar beslut avseende omständigheter personen ifråga tidigare utrett. Åklagarens objektivitet, redan på förundersökningsstadiet kan således ifrågasättas, en synpunkt som även framfördes i Borås tingsrättens mål B 310-12.

Åklagaren har, eller i vart fall, borde haft vetskap om att Ale Rivinoja inte varit faktisk företrädare för bolaget, varför han omöjligtvis haft ett ansvar för varken bokföringen eller skattskyldigheten i bolaget. Redan på den grunden borde således förundersökningen mot Ale Rivinoja lagts ner. Utifrån av åklagaren kända omständigheter är det svårt att motivera varför åtal mot Ale Rivinoja trots allt väcktes särskilt när åtal väcktes mot Kjell Ekblad för hans iblandning i utpressningen. Kjell Ekblad dömdes dessutom för de åtalade gärningarna i januari 2013, nästan ett år innan åtalet mot Ale Rivinoja väcktes.

Staten: Invändningen om att Ale Rivinoja inte skulle ha varit faktisk företrädare för Human Habit Ltd, UK filial, framfördes först i tiden efter att åtalet hade väckts i december 2013. Vid åtalstidpunkten — som ju är den kritiska tidpunkten för den prövning som tingsrätten ska göra i detta mål — hade således inte ens Ale Rivinoja med försvarare ifrågasatt företrädarskapet. Innebörden av ett faktiskt företrädarskap är att en person besitter en faktisk möjlighet att påverka bolagets interna förvaltning och

drift, vilket exempelvis kan ta sig uttryck i en behörighet att företräda bolaget utåt (NJA 2017 s. 690).

Staten gör gällande att det utifrån förundersökningsmaterialet vid tidpunkten för det ifrågasatta åtalsbeslutet fanns fog för åklagarens bedömning att Ale Rivinoja varit faktisk företrädare för Human Habit Ltd, UK filial, under den tidsperiod som var relevant för åtalet, dvs. oktober 2009 - december 2011. Anmärkas kan för övrigt att Ale Rivinoja under den perioden förvärvat aktierna i bolaget i november 2009, att han därefter ingått flera avtal och undertecknat en kvittens för filialens räkning samt att han även före förvärvet enligt egen utsago var inblandad i driften av bolaget tillsammans med den förra ägaren.

Ale Rivinoja har beträffande företräderskapet även hänvisat till att han blev utsatt för utpressning. Det är ostridigt att en person dömdes i november 2013 för försök till utpressning mot Ale Rivinoja i juli 2010, bestående i bl.a. hot om att döda honom. Även om hotet haft koppling till verksamheten i Human Habit Ltd, UK filial, kan dock en sådan enstaka händelse inte anses påverka Ale Rivinojas ställning som faktisk företrädare under den drygt två år långa tid som åtalet mot honom avsåg. Inte heller medför det att den dömda personen genom sitt hot eller genom att "administrera" verksamheten intagit ställning som faktisk företrädare för bolaget under den aktuella tidsperioden, vilket Ale Rivinoja hävdar. Staten bestrider för övrigt att utredningen gav något stöd för att någon sådan "administration" skulle ha skett. Mot bakgrund av det nu anförda har inte heller ljudinspelningarna haft någon betydelse för bedömningen av åtalsfrågan.

Det yrkade beloppet och rätt till ersättning

Ale Rivinoja: Vad avser det yrkade beloppet har han yrkat ersättning dels för ren förmögenhetsskada, dels för ideell skada och kränkingsersättning.

Yrkandet för ersättning för ren förmögenhetsskada avser utlägg för extern utredning av omständigheterna i mål B 310-12 i Borås tingsrätt. Utlägget avser dels 30 000 kronor som betalats till advokat Gunnar Falk för genomgång av handlingarna i målet. Därtill har utlägg om 103 650 kronor gjorts till Voxalys AB för genomgång av bevismaterial i form av videoupptagning med ljud. Arbetet omfattar ljudanalys och textning av videoupptagningen. Utlägget har erlagts av Human habit parti- och detaljhandel AB i Ale Rivinojas ställe. Utlägget har erlagts som löneförmån för Ale Rivinoja som vid tidpunkten arbetade som anställd i bolaget. I utbyte mot betalning av fakturan arbetade Ale Rivinoja utan ersättning. Resterande yrkat belopp om 100 000 kronor, avser ersättning för ideell skada, samt ersättning för kränkning av Ale Rivinojas rättigheter enligt Europakonventionen.

Staten: Enligt allmänna skadeståndsrättsliga principer gäller att det ankommer på den som begär ersättning att styrka skadan och dess omfattning. Oberoende av om frågan om skadeståndsskyldighet bedöms enligt skadeståndslagen eller om det görs gällande att skadestånd ska utgå utan särskilt lagstöd gäller att endast sådana skador som kan anses ha orsakats av den skadegörande handlingen kan ge rätt till ersättning. Orsakssambandet måste alltid bedömas i förhållande till respektive skadegörande handling och respektive skada. Villkoren för statens skadeståndsskyldighet skiljer sig åt bl.a. beroende av vilken typ av skada som yrkandet avser. Orsakssambandet måste vidare bedömas för varje skada för sig.

Ideell skada på grund av fel och försummelse

Ersättning för ideell skada kan utgå med stöd av 3 kap. 2 § 2 skadeståndslagen endast när den skadelidande har utsatts för en allvarlig kränkning genom vissa typiskt sett integritetskränkande brott. Vad Ale Rivinoja anfört ger inte grund för slutsatsen att han utsatts för brott i den mening som avses i 3 kap. 2 § 2 skadeståndslagen. Det har inte varit fråga om något falskt eller obefogat åtal. Inte heller har åklagarens beslut att avslå Ale Rivinojas begäran om komplettering av förundersökningen inneburit att det har begåtts ett tjänstefel. Enligt praxis anses tjänstefel i regel inte utgöra ett sådant brott som kan leda till skadestånd enligt 3 kap. 2 § 2 skadeståndslagen.

Skadestånd på grund av kränkning enligt Europakonventionen

Bedömningen av frågan om Ale Rivinoja har rätt till skadestånd med hänvisning till artikel 6 i Europakonventionen ska göras med beaktande av att han blivit frikänd vad gäller samtliga misstankar som omfattades av åtalet i mål nr B 310-12. Att Ale Rivinoja frikändes från samtliga misstankar som omfattades av åtalet talar starkt för att rätten till rättvis rättegång inte har åsidosatts i hans fall. De omständigheter Ale Rivinoja hänvisat till ger inte heller stöd för att något åsidosättande av hans rätt till en rättvis rättegång har skett. Även om Ale Rivinoja skulle lyckas styrka att åtalet var obefogat ska hans rätt till ersättning bedöms utifrån utgången i brottmålsprocessen. Den frikännande domen innebär enligt staten en tillräcklig gottgörelse i konventionens mening. Ale Rivinoja saknar därför rätt till ersättning enligt Europakonventionen under alla förhållanden.

Ale Rivinoja har anfört att åklagaren har åsidosatt hans rätt till en rättvis rättegång bland annat genom att bryta mot oskuldspresumtionen och likställighetsprincipen. Beträffande likställighetsprincipen har Ale Rivinoja riktat in sig på att åklagaren väckt åtal mot honom efter att till viss del avslagit hans begäran om komplettering av förundersökningen. Åklagarens skyldighet att bedriva utredningen objektiv och med beaktande av den misstänktes rättigheter innebär inte en skyldighet att okritiskt låta genomföra vilken utredningsåtgärd som helst bara för att den misstänkte begär det. Åklagaren har i det här fallet bedömt att en komplettering enligt Ale Rivinojas begäran dels, inte varit relevant, dels inte proportionerlig med hänsyn till ett flertal faktorer, bland annat att åtgärden skulle inneburi tvångsåtgärder mot tredje man och krävt rättslig hjälp från utlandet.

Ale Rivinoja hade möjligheten att få frågan prövad av rätten men valde under sammanträdet i tingsrätten den 20 augusti 2014 att avstå från att begära rättens beslut i frågan. Resultatet av de kompletterande utredningsåtgärderna presenterades i tre tilläggsprotokoll och dessa gav inte stöd för Ale Rivinojas invändningar och därmed inte heller åklagarens beslut i åtalsfrågan. Det hade alltså inte spelat någon roll för

åtalsbeslutet om åklagaren hade bifallit Ale Rivinojas begäran om komplettering fullt ut och avvaktat att väcka åtal.

Ale Rivinoja har vidare hävdad att den omständigheten att det saknats dokumentation över datorgranskningen och beslaget av datorer innebär ett avsteg från likställighetsprincipen. Staten bestrider att dokumentation skulle ha saknats över datorbeslagen som sådana. Protokoll över beslagen upprättades efter husrannsakingarna den 31 januari 2012, vid vilka beslagen gjordes. Däremot har vitsordats att det saknats dokumentation över granskningen av datorerna. Staten bestrider dock att den bristen skulle ha en sådan betydelse som Ale Rivinoja gjort gällande.

Oskuldspresumtionen i artikel 6.2 Europakonventionen innebär bl.a. att domstolen vid fullgörandet av sina uppgifter inte får utgå från att den tilltalade har begått den gärning han eller hon anklagats för. Presumtionen anses också medföra ett krav på att åklagaren och andra aktörer inom rättsväsendet inte uttalar sig på ett sådant sätt att det kan uppfattas som att den tilltalades skuld är konstaterad innan domstolen gjort sin prövning. Vad Ale Rivinoja har anfört ger inte stöd för att det skulle ha förekommit några uttalanden från åklagarens sida som kan innebära ett åsidosättande av rätten att betraktas som oskyldig i enlighet med artikel 6.2 Europakonventionen.

Sammanfattningsvis är det alltså statens uppfattning att det inte föreligger någon rätt till ersättning för kränkning.

Kostnader för utlägg

Gällande kostnaderna för utlägg visar inte den utredning som Ale Rivinoja hänvisar till att han drabbats av någon skada. Av fakturan avseende arvode till advokaten Gunnar Falk framgår inte vilka åtgärder som vidtagits och under vilken period de har vidtagits. Av fakturan framgår att den även avser andra rättsliga angelägenheter än de som hörde till aktuellt åtal.

Fakturan från Voxalys AB är ställd till Humanhabit parti och detaljhandel AB. Ale Rivinoja har i en skrivelse till Borås tingsrätt i mål B 310-12 bekräftat att det är bolaget som betalat fakturan. Det kan även noteras att ingående mervärdesskatt inte utgjorde någon kostnad för bolaget. Kostnaden för utlåandet från Voxalys AB har därmed inte drabbat Ale Rivinoja, utan Humanhabit parti och detaljhandel AB. Det rör sig därmed om en indirekt skada, eller en så kallad tredjemansskada, som enligt allmänna skadeståndsrättsliga principer inte är ersättningsgill för honom. Att han påstås ha arbetat vederlagsfritt åt nämnda bolag som kompensation föranleder i det hänseendet ingen annan bedömning. Under alla förhållanden har kostnaden inte varit skäligen påkallad för att tillvarata Ale Rivinojas rätt. Analysen av utredningsmaterialet utgör inte någon sådan beräknelig och typisk skada till följd av det påstått skadegörande beteendet som kan ge rätt till ersättning.

Orsakssambandet och skyldighet att begränsa skada

Det saknas vidare orsakssamband mellan påstådd skada och eventuella fel eller försummelser vid myndighetsutövning eller överträdelser av Europakonventionen.

Ale Rivinojas rätt till ersättning för de aktuella kostnaderna har prövats av Borås tingsrätt i det tidigare brottmålet. Ale Rivinoja har inte överklagat tingsrättens dom utan valt att i stället föra en skadeståndstalan mot staten. Han har alltså inte försökt att begränsa sin skada. Även gällande eventuella överträdelser av Europakonventionen bör skadestånd inte komma i fråga om det finns andra effektiva rättsmedel. Det har varit möjligt att överklaga tingsrättens dom för att försöka få till stånd en ändring i sak gällande kostnaderna. Att Ale Rivinoja inte använt sig av den prövningsordningen ska beaktas vid bedömningen av rätt till skadestånd.

Ale Rivinoja: Staten hävdar att kränkningen av hans rättigheter enligt Europakonventionen skulle vara gottgjord eftersom han blivit frikänd från misstankarna. Den kränkande handlingen har emellertid bestått i att åtal väckts utan att det funnits skäl härför, samt att oskuldspresumtionen ej beaktats vid väckandet av åtal. De flertalet grova fel som åklagaren har gjort innan och genom åtalets väckande, läker

eller gottgör givetvis inte Ale Rivinoja drygt fyra år senare genom nedlägningsbeslutet. Han har heller inte blivit försatt i samma position som om åtalet aldrig ägt rum.

Vad avser påståendet om att Ale Rivinoja inte försökt begränsa sin skada bestrids detta. Yrkandet vilar på andra grunder än kostnadsanspråket i mål B 310–12. Något annat effektivt rättsmedel har således inte funnits. Ale Rivinoja har rätt till ersättning för nämnda kostnader, dock inte inom ramen för mål B 310–12. Ett överklagande av ersättningsbeslutet hade således inte inneburit en begränsning av skadan.

BEVISNING

Ale Rivinoja

Skriftlig bevisning:

Bevis	Bevistema	Aktbil.	Flik
1. Skrivelse från Sandra Ullsten till åklagaren Jonathan Meyer daterad den 7 oktober 2013.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Ale Rivinoja före åtalets väckande framfört att bokföringen funnits tillgänglig på de beslagtagna datorerna samt <u>att</u> åtalet och förundersökningen inte bedrivits på ett korrekt sätt.	Bilaga 1 i Ab 43	4
2. Skrivelse från Sandra Ullsten daterad den 15 januari 2014.	Samma som punkten 1.	Bilaga 2 i Ab 43	4
3. Nedlägningsbeslut med datering den 22 november 2016.	Åberopas till styrkande av de uppgivna skälen till nedlägningsbeslutet avseende grovt bokföringsbrott.	Bilaga 3 i Ab 43	5
4. Nedlägningsbeslut med datering den 17 november 2017.	Åberopas till styrkande av de uppgivna skälen till nedlägningsbeslutet avseende försvårande av skattekontroll, grovt brott.	Bilaga 4 i Ab 43	6
5. Anmälan enligt 23 kap. 19 § rättegångsbalken.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> förundersökningen varit ofullständig vid åtalets väckande den 12 december 2013, <u>att</u> åklagare haft kännedom om	Bilaga 5 i Ab 43	7

	förundersökningens ofullständighet men ändå nekat Ale komplettering.		
6. PM till förundersökningsprotokoll, sidan 3. (Dnr: 1400-K125103-10)	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Ale Rivinoja utsatts för utpressning, <u>att</u> utpressningen motsvarar den omsättning Skatteverket uppskattat på Kjell Ekblads firma, <u>att</u> åklagaren känt till denna omständighet vid åtalets väckande samt till vederläggande av <u>att</u> Ale - Rivinoja varit faktisk företrädare i bolaget Human Habit Ldt mellan den 1 oktober 2009 till den 31 december 2011.	Bilaga 6 i Ab 43	8
7. Polisanmälan (Dnr 1400-K170183-10)	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Ale Rivinoja utsattes för hot och utpressning av Daniel Richardsson och Thomas Carlsson samt <u>att</u> åklagaren känt till denna omständighet vid åtalets väckande.	A Bilaga 7 i b 43	9
8. Borås tingsrätts dom från den 22 november 2013 i mål nr B 3359–11.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Ale Rivinoja utsattes för hot och utpressning av Kjell Ekblad samt <u>att</u> åklagaren känt till denna omständighet vid åtalets väckande.	Bilaga 8 i Ab 43	10
9. Borås tingsrätts dom från den 9 januari 2013 i mål nr B 857–11.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Kjell Ekblad bedrivit bokföringspliktig näringsverksamhet och <u>att</u> han med anledning av denna dömts för bokföringsbrott jämte försvårande av skattekontroll samt <u>att</u> åklagaren känt till att det var samma transaktioner som åtalet mot Ale Rivinoja avsåg.	Bilaga 9 i Ab 44	11
10. Skatteverkets förundersökningsprotokoll (Dnr EB 164–11, s. 9)	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Skatteverket uppskattat att köpeskillingen för Kjell Ekblads firma uppgår till 2,4 mkr, <u>att</u> åklagaren känt till denna omständighet vid åtalets	Bilaga 10 i Ab 44	12

	väckande, <u>att</u> åklagaren haft kännedom om att Ale Rivinoja varit utsatt för utpressning, <u>att</u> Ale Rivinoja inte varit faktisk företrädare för Human Habit LTD under perioden 1 oktober 2009 till den 31 december 2011 samt <u>att</u> åklagaren därmed haft kännedom om omständigheterna till stöd för Ale Rivinojas oskuld i tid före åtalets väckande.		
11. Förundersökningsprotokoll (Dnr K 152258–11)	Åberopas till styrkande av <u>att</u> åklagaren haft kännedom om att Ale Rivinoja varit utsatt för utpressning, <u>att</u> Ale Rivinoja inte varit faktiskt företrädare för Human Habit LTD under perioden 1 oktober 2009 till 31 december 2011, samt att åklagaren därmed haft kännedom om omständigheter till stöd för Ale Rivinojas oskuld i tid före åtalets väckande.	Bilaga 11 i Ab 44	13
12. PM till förundersökningsprotokoll (Dnr K 152258–11)	Samma som punkten 11.	Bilaga 12 i Ab 44	13
13. Beslut om nedläggning av förundersökning med dnr K 111938–12.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> samma person som ansvarat för förundersökningen i aktuellt mål även fattat nedläggningsbeslut avseende de omständigheter som rör utredningen.	Bilaga 13 i Ab 44	14
14. Aktbilaga 117 i Borås tingsrätts mål nr B 310–12.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> målet inte utretts av åklagaren på ett objektvt och opartiskt sätt.	Bilaga 14 i Ab 44	15
15. Faktura från advokat Gunnar Falk daterad den 27 januari 2017.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Ale Rivinoja fakturerats och erlagt 30 000 kronor i arvode till advokat Gunnar Falk för rådgivning i mål nr B 310–12.	Bilaga 1 i Ab 19	16
16. Faktura från Voxalys AB daterad den 4 februari 2014.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Ale Rivinoja fakturerats och erlagt 103 650 kronor för taltranskribering och analys av	Bilaga 2 i Ab 19	17

	Ljudbevis till styrkande av hans oskuld i mål nr B 310-12.		
17. Arbetsredogörelse för Ale Rivinoja i Humanhabit parti och detaljhandel AB för perioden september 2013 till januari 2014.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Ale Rivinoja arbetat utan ersättning för Humanhabit parti och detaljhandel AB under perioden september 2013 till januari 2014 i utbyte mot att bolaget betalade faktura från Voxalys AB.	Bilaga 3 i Ab 19	18
18. Utskrift från bokföringsprogrammet Visma	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Ale Rivinoja haft bokföringsprogrammet Visma SPCS installerad på den dator som varit föremål för husrannsakan den 2012-01-31, <u>att</u> tvångsmedelsblanketter saknats samt <u>att</u> åklagare känt till denna omständighet vid åtalets väckande.	Ab 86	19
19. Intyg från Human Habit bokförare Anneli Kivio	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Ale Rivinoja försökt upprätta bokföring i företaget, <u>att</u> belopp på verifikat ändrat och strukits, <u>att</u> åklagare känt till denna omständighet vid åtalets väckande samt till styrkande av att förundersökningen i åtalet inte utförts på ett korrekt sätt	Ab 85	20
20. Brottsutredning med övergrepp i rättssak	Åberopas till styrkande av <u>att</u> förundersökningen i åtalet inte utförts på ett korrekt sätt, <u>att</u> man uppsåtligen hindrat utredning av brott som polisanmälts och riktats mot Ale Rivinoja, <u>att</u> samma åklagare som väckt åtalet mot honom även är den åklagare som hindrat utredning av ovannämnda brott, <u>att</u> Ale Rivinoja lidit stor skada i den rättsliga processen med anledning av onormalt ökade ombudskostnader, samt <u>att</u> åklagare känt till denna omständighet.	Ab 121	21

21. Lyson AB:s bokföring	Åberopas till styrkande av <u>att</u> åtalet är falskt, <u>att</u> förundersökningen inte bedrivits korrekt samt till styrkande av omfattningen av de penningtvättstransaktioner som administrerats av företaget Lyson AB men som gav bokföringsplikt hos Humanhabit.	Ab 157	22
22. Lyson AB:s huvudbok	Samma som punkten 21.	Ab 158	23

Muntlig bevisning

Bevis	Förhörstema	Bevistema
Partsförhör med Ale Rivinoja	Han ska höras om verksamheten i Human habit LTD, utpressningen som han drabbats av, om bokföringen i verksamheten samt det lidande åtalet orsakat honom.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Ale Rivinoja inte varit faktiskt företrädare för Human Habit LTD för perioden 1 oktober 2009 till 31 december 2011, <u>att</u> åklagaren haft kännedom om detta vid åtalets väckande, <u>att</u> Ale Rivinoja innan åtalets väckande påpekat att bokföring fanns i dator/molnet, <u>att</u> Humanhabit parti och detaljhandel AB betalat Ale Rivinojas faktura från Voxalys i utbyte mot arbete, <u>att</u> advokat Gunnar Falks arbete avsett mål B 310-12, <u>att</u> Ale Rivinoja har lidit stor psykisk skada under de år han oskyldigt varit åtalad, samt <u>att</u> han tvingats till stora privata kostnader för att bevisa sin oskuld.
Vittnesförhör med åklagaren Jonathan Meyer	Han ska höras om vilka omständigheter han kände till vid åtalets väckande.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Jonathan Meyer vid åtalets väckande haft kännedom om att Ale Rivinoja inte varit faktiskt företrädare i Human Habit LTD, samt <u>att</u> han vid åtalets väckande kände till att Ale Rivinoja invänt att bokföring fanns i de beslagtagna datorerna.
Vittnesförhör	Hon ska höras om omständigheterna som	Åberopas till styrkande av <u>att</u> förundersökningen inte varit

med advokat Sandra Ullsten	föranledde att hon begärde komplettering av förundersökningen samt om vilka omständigheter åklagaren kände till vid åtalets väckande.	komplett vid tidpunkten för åtalets väckande, <u>att</u> Ale Rivinoja begärt komplettering av förundersökningen men nekats, <u>att</u> åklagaren har haft kännedom om att Ale Rivnoja framfört att bokföring fanns i datorn samt <u>att</u> Ale Rivnoja inte varit faktisk företrädare för Human Habit LTD.
Vittnesförhör med Gunnar Falk	Han ska höras om det arbete han utförde på uppdrag av Ale Rivinoja.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Gunnar Falks arbete avsett att visa Ale Rivinojas oskuld i Borås tingsrätts mål B 310–12.
Vittnesförhör med Alexander Edberg	Han ska höras om fakturan från Voxalys samt om omständigheterna kring utpressningen mot Ale Rivinoja.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Humanhabit parti och detaljhandel AB betalat fakturan från Voxalys i utbyte mot att Ale Rivinoja utfört vederlagsfritt arbete i bolaget, <u>att</u> Ale Rivinoja varit utsatt för utpressning, samt till vederläggande av <u>att</u> Ale Rivinoja varit faktisk företrädare för Human Habit LTD under perioden 1 oktober 2009 till 31 december 2011.

Staten

Skriftlig bevisning

Bevis	Bevistema	Aktbil.	Flik
1. Åklagare Jonathan Meyers skrivelse till Ale Rivinojas försvarare m.fl. 2013-08-02.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> åklagaren efter noggrant övervägande gjorde en bedömning att förundersökningen inte behövde kompletteras ytterligare före beslutet i åtalsfrågan samt <u>att</u> den eventuella förekomsten av verifikat på företagsmailen hos Google eller domänhotellet inte hade betydelse för ett åtal i första hand inriktat på underlåtenhet att löpande bokföra, alternativt bevara, bokföringen.	Ab 62	23
			23

2. Åklagare Jonathan Meyers skrivelse till Ale Rivinojas försvarare 2013-10-29.	Samma som punkten 1.	Ab 63	
3. Åklagare Jonathan Meyers skrivelse till Borås tingsrätt 2013-12-20.	Samma som punkten 1.	Ab 64	23
4. Borås tingsrätts protokoll från sammanträde 2014-08-20.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> Ale Rivinoja och åklagaren kom överens om vissa kompletteringar av förundersökningen och <u>att</u> Ale Rivinoja därefter inte längre påkallade tingsrättens prövning av frågan.	Ab 65	24
5. Åklagare Olof Sahlgrens skrivelse till Ale Rivinojas försvarare 2016-03-11.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> de kompletteringar av förundersökningen som genomfördes efter parternas överenskommelse (punkten 4) redovisades i tre tilläggsprotokoll under perioden september-december 2015 samt att innehållet inte gav stöd åt Ale Rivinojas invändning om att han skulle ha bevarat bokföringsmaterial.	Ab 66	25
6. Beslagsprotokoll 2012-9000-BG41 och BG 42.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> beslaget av datorer dokumenterades i beslagsprotokoll.	Ab 67	26
7. Förhören under förundersökningen med Henrik Tegelström.	Åberopas till styrkande av <u>att</u> det vid tiden för åtalet fanns utredning till stöd för bedömningen att Ale Rivinoja varit faktisk företrädare för Human Habit Ltd under den för åtalet relevanta tidsperioden.	Ab 68	27
8. Avtal 2009-11-24 om överlåtelse av aktier m.m.	Samma som punkten 7.	Ab 69	27
9. Avtal 2010-07-01 om överlåtelse av domännamn m.m.	Samma som punkten 7.	Ab 70	27
10. Kvittens daterad 2010-12-15	Samma som punkten 7.	Ab 71	27

<p>11. Förhören under förundersökningen med Ale Rivinoja.</p>	<p>Åberopas till styrkande av <u>att</u> de uppgifter som Ale Rivinoja lämnade före åtalstidpunkten var sådana att det fanns utrymme för bedömningen att bokföringen inte hade förts och att bokföringsmaterialet inte hade förvarats i enlighet med bokföringslagen samt <u>att</u> Ale Rivinoja hade varit faktisk företrädare i bolaget under perioden som åtalet omfattade.</p>	<p>Ab 72</p>	<p>28</p>
<p>12. Ale Rivinojas försvarares skrivelse till Borås tingsrätt den 17 april 2014.</p>	<p>Åberopas till styrkande av <u>att</u> invändningen om att Ale Rivinoja inte varit faktiskt företrädare i bolaget gjordes först efter att åtalet hade väckts och <u>att</u> han så sent som i februari 2016 vidgick att han hade varit ansvarig för bolaget.</p>	<p>Ab 73</p>	<p>29</p>
<p>13. Ale Rivinojas försvarares skrivelse till åklagare Olof Sahlgren och utredare Ulf Palm den 22 februari 2016.</p>	<p>Samma som punkten 12.</p>	<p>Ab 74</p>	<p>29</p>
<p>14. Ale Rivinojas försvarares yttrande den 5 oktober 2017 till Borås tingsrätt.</p>	<p>Samma som punkten 12.</p>	<p>Ab 75</p>	<p>29</p>
<p>15. Faktura från Voxalys AB den 4 februari 2014</p>	<p>Åberopas till styrkande av <u>att</u> kostnaden för utlåandet från Voxalys AB utgjort en kostnad för bolaget Humanhabit parti och detaljhandel AB och inte för Ale Rivinoja.</p>	<p>Bilaga 2 i Ab 19 samt bilaga 1 i Ab 79</p>	<p>30</p>
<p>16. Ale Rivinojas skrivelse till Borås tingsrätt den 16 november 2017 i tingsrättens mål B 310–12</p>	<p>Samma som punkten 15.</p>	<p>Bilaga 2 i Ab 79</p>	<p>30</p>

Staten åberopar inte någon muntlig bevisning.